



EL9

ESPORTIU DE CATALUNYA

9



FUTBOL / 3a DIVISIÓ
Oriol Alsina decideix marxar del Palamós

Dimiteix com a director esportiu per desavinences amb la junta directiva

FUTBOL / 2a DIVISIÓ A
El Girona, l'únic club amb un sol punta

La majoria de rivals tenen tres o quatre davanters purs

JOSE JORDANA / AFP



Temps de silenci

L'escàndol d'Elx ens transporta als triomfs del Madrid en blanc i negre



Andrés Iniesta: "Sóc més feliç que mai"

EL REI DE LA RAJOLA
LE ROI DU CARRELAGE

Pàrquing Propi
Vine i carrega al moment

Segueix-nos

Tel. 902 909 500
www.elreidelarajola.com

TECNO 30x55

11'95 € / m²

Sans
Stone

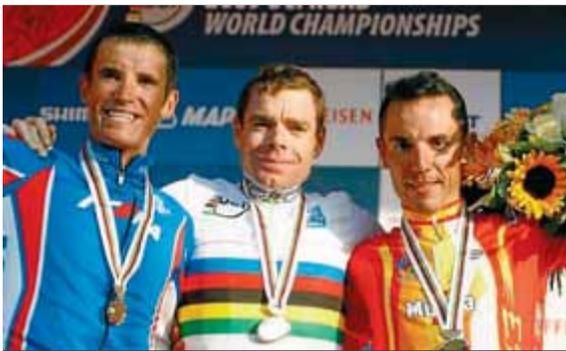
Especial Porcellànics tot massa

LINE 25x50

7'95 € / m²

114729-107442m

AVUI FA... Jordi Camps



Bronze mundial de Purito

2009 CICLISME. Joaquim Rodríguez va guanyar la madella de bronze en la cursa en ruta del campionat del món de ciclisme que es va disputar a Mendrisio (Itàlia). El català va ser superat en l'esprint pel rus Aleksandr Kolobnev al final d'una cursa que va guanyar l'australià Cadel Evans amb un atac a sis quilòmetres del final al qual ningú va poder respondre. ■ FOTO: EFE



Neixen les SAE

1990 POLÍTICA. El Congrés dels Diputats va aprovar la llei de l'esport espanyola que obligava a la conversió en societats anònimes esportives (SAE), amb responsabilitat jurídica i econòmica, tots els clubs esportius professionals, excepte aquells que no tinguessin dèficit. La nova llei diferenciava els clubs en clubs esportius bàsics, clubs esportius i societats anònimes. ■ FOTO: EL 9

1931 ATLETISME. Es disputa el primer campionat català femení a l'estadi de Montjuïc.

1970 MOTOCICLISME. Salvador Cañellas (Derbi) guanya la cursa dels 50 cc al GP d'Espanya disputat al circuit de Montjuïc.

1970 NATACIÓ. Mor als 87 anys Bernat Picornell, impulsor de la natació catalana.

1982 TAEKWONDO. Ireno Fargas, campió d'Europa en la categoria de 84 quilos.

1985 PATINATGE ARTÍSTIC. Els germans Montserrat i Jordi Dalmau, campions d'Europa de parelles.

1987 GOLF. Europa revalida per primer cop el títol de la Ryder Cup contra els Estats Units.

2000 TENNIS. Àlex Corretja i Albert Costa guanyen la medalla de bronze en els dobles dels Jocs de Sydney.

DIARI DE REDACCIÓ Lluís Simon



Els equips 'grans'

Els que diuen que els arbitratges sempre beneficien els mateixos que sàpiguen que almenys a Espanya d'equip *grande y libre* només n'hi ha un. Quin deu ser?

PUGEN I BAIXEN



MUÑIZ FERNÁNDEZ
FUTBOL

L'àrbitre asturià va regalar el partit al camp de l'Elx al Real Madrid, perdonant l'expulsió a Sergio Ramos i xiulant un penal inexistent als blancs en el minut 94.



FERRAN LATORRE
ALPINISME

L'alpinista osonenc va fer ahir el cim del Cho Oyu (8.201 m), la sisena muntanya més alta del món i ja acumula nou dels cims de més de vuit mil metres.



'ORACLE'
VELA

El vaixell nord-americà va defensar amb èxit la copa de l'Amèrica, amb una històrica remuntada d'un 8-1 en contra a un 8-9 al seu favor.



AJUNT. MADRID
OLIMPIISME

L'Ajuntament de Madrid admet ara que no té els diners que havia promès al COI per fer les obres necessàries per organitzar els Jocs Olímpics.

DE CAP

La pistola al clatell

Els psicòlegs esportius i les universitats de prestigi mundial ja tenen un nou referent a estudiar, un nou conferenciant per deixar bocabadat l'auditori. Un geni transcendeix i fa transcendir perquè viu per i per a la seva activitat. De l'obsessió crea, té talent, imagina ràpid i obté resultats en forma de miracle. Segur que es farà literatura o alguna pel·lícula de la victòria de l'Oracle nord-americà en la copa d'Amèrica de vela. La remuntada històrica contra el Team New Zealand (vuit regates guanyades de manera consecutiva per capgirar un 8-1 en un 9-8) no té cap precedent en les 34 edicions anteriors i és difícil trobar un símil en la resta de disciplines esportives (a la Ryder Cup de golf dues vegades en la història s'han remuntat quatre punts de diferència en l'últim diumenge: Europa el 2013 i els Estats Units el 1999). El capità d'una gesta d'aquestes dimensions ha de ser un geni, un escollit. I l'australià James Spithill ho és. Va

ser el patró més jove de la copa d'Amèrica, amb només 20 anys. Amb 30 també va ser el patró més jove a guanyar-la. Alguns el coneixen com a James Pitbull per les seves tàctiques agressives en la fase de presortida. De fet, és un apassionat de la boxa i això ha influenciat la seva manera de navegar. Ataca sense pietat el rival. Tímid i fred al timó de l'embarcació, a Spithill li agrada entrenar-se amb el sac de boxa i organitzar vetllades de cervesa i boxa. Amb 8-1 i en una situació límit va ser capaç d'aixecar l'autoestima del seu equip i ho va fer amb un discurs també al límit. "El més emocionant per mi és veure com aquest equip s'ha convertit en un bloc compacte, unit per un objectiu. De vegades, és necessari tenir la pistola apuntant-te al clatell per aconseguir més unió. En aquesta situació, o

et poses de genolls o mires de cara al canó que t'apunta i resisteixes." I l'Oracle no va es agenollar mai. Va mirar de cara a l'embarcació kiwi per acabar transcendent a la badia de San Francisco i amb la pistola al clatell.

És un apassionat de la boxa i això ha influenciat la seva manera de navegar



Marc Negre. PERIODISTA

AMOS DEL SEU SILENCI



"Quan ens confonem, ho fem igual amb el gran que amb el petit. Exactament igual"

SÁNCHEZ ARMINIO. Pres. Comitè Tècnic Àrbitres



"Encara no m'ho crec, encara no m'ho crec. L'evidència no fa falta comentar-la" [sobre el penal xiulat a favor del Madrid al camp de l'Elx]

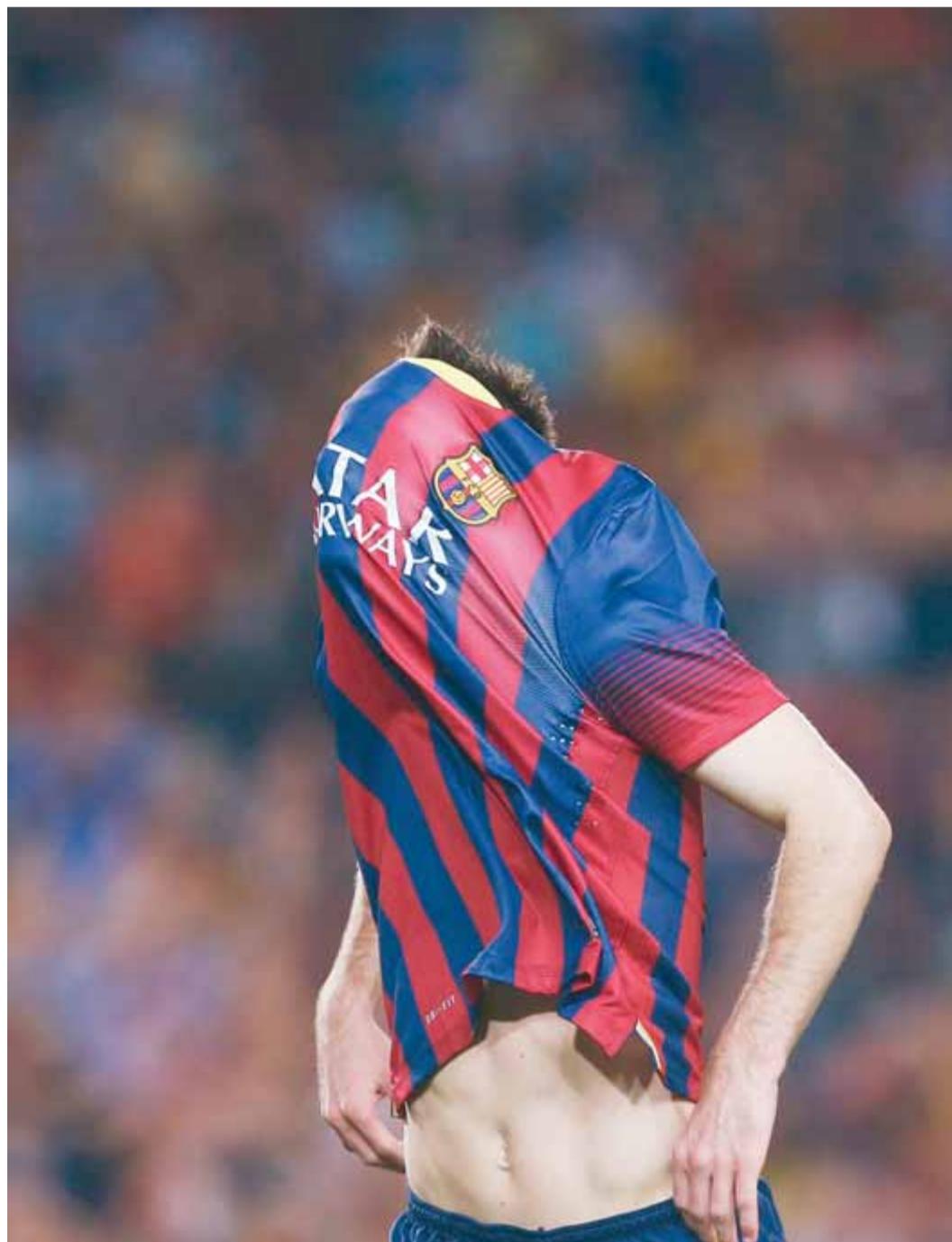
SANDRO ROSELL. President Barça

OBSERVATORI 9

Una gran comèdia

Una gran comèdia, tot plegat, on només rau l'eterna evidència que el poder ens vol mesells i es frega les mans gràcies al fet de comptar amb les constants cortines de fum generades des del futbol, amb l'escuma insubstancial que emplena els nostres dies allunyant-nos d'esferes més valuoses i pesants. La setmana en va plena, d'exemples caricaturescs. Deu minuts després de ser canviat, Messi ha d'acudir corrents a les xarxes socials, la nova plaça pública dels nostres dies, desitjós d'avançar la jugada aliena tal com s'escapoleix d'algun marcatge per precisar que qualsevol interpretació instantània no serà la seva, ni reflectirà el seu estat d'ànim, ni podrà arrogar-se el sentit i sentiment d'aquell precís instant, quan només expressava molèstia per no acabar el matx, per no poder finir el gaudi amb la seva joguina única i especial, coneguda com a pilota. L'endemà, mentre tothom deia que el debat per la possessió i l'hipotètic canvi de model blaugrana l'havia generat el veí interessat i no pas ell, espolsant-se les puces de torn de sobre, el nou gag de la comèdia ens situava en termes eternals, constants, prou coneguts per encara generar molèstia i no parlem ja d'escàndol. Un àrbitre que es maquilla per quedar bé davant les càmeres, narcís engominat que tapa a còpia d'imatge les seves fonamentals carències professionals –com si fos l'únic, avui dia–, decideix mostrar la seva supina submissió al poder establert aprofitant la seva jerarquia en el matx per tal d'afavorir el Real Madrid davant l'habitual modest de torn. Segurament, també ho hauria fet amb el Barça, més que res per estalviar-se maldecaps, que els grans mantenen invisibles teranyines d'omnipotència susceptibles d'aconseguir el propòsit final sense necessitat d'obrir la boca. Els aprofitats ja saben què han de fer si volen mantenir el seus privilegis i no cal resultar massa explícit.

I després de veure com un moviment teatral, un estúpid ball a dos amb aquell protagonista terrorífic prou conegut, es converteix en matèria d'estudi general, sense saber ben bé qui és la víctima i qui el botxí malgrat quedi tot massa evident al sentit comú i a la raó, surt la resposta perfecta altre cop en forma de piulada per tornar a desviar l'atenció de l'embogit personal. Resulta consell ja vell el saber que no has de dir mai la veritat ni el que penses quan et posin un altaveu de ressonància al davant, però com ara cadascú té el seu mitjà de comunicació propi, allà va el central del Barcelona a desfermar la tercera guerra mundial amb el seu irònic comentari, inofensiu en altres condicions, irrelevant en el nucli de la polèmica plantejada. Però hem creat una bèstia que endrapa pels descosits i necessita teca per mantenir la comèdia en marxa i ben alimentada. D'això només podem aspirar que la gent entenimentada deixi d'associar-lo amb periodisme i li posi una altra etiqueta més adient, indicada al volum de tal



Leo Messi es lamenta d'una acció fallada durant el partit contra la Real Sociedad ■ ALBERT GEA / REUTERS

desori. Anem d'acudit en acudit, de comèdia en comèdia sense cap substància ni, pitjor encara, treure l'entrellat perquè això només afavoreix els interessats i els que manen, de passada. En el cas del penal, l'enèsima constatació del que arriben a pesar aquells amb la paella ben agafada pel mànec, però a Muñoz, Piqué li ha fet el favor de seva vida perquè en aquest joc desgavellat importen més les fulles que el rave i Madrid en ple es dedicarà a desviar atencions emprant-lo de voluntari boc expiatori. Tot plegat tindrà a veure amb nivells d'audiència, safareig, profit

d'uns quants llestos i la filera que vulguin afegir en el raonament, però, sisplau, no li diguin periodisme ni tampoc creguin, per un moment, que aquesta nosa, aquesta fotesa, s'ha de convertir en el centre de les nostres vides. Demà n'hauran trobat una altra. El cas és distreure'ns amb la contínua comèdia, gens divina, de vegades dantesca per aquells que encara els encantaria honorar un ofici bàsic. Que hauria de consistir, entre altres moltes coses, a denunciar ensarronades constants d'aquest tipus.

Frederic Porta. PERIODISTA



Hem creat una bèstia que endrapa pels descosits i necessita teca per mantenir la comèdia en marxa i ben alimentada



“Vaig pensar en Juanjo Garra quan pujava cap al cim”

FERRAN LATORRE. Alpinista



“Firmaria guanyar el mundial en el darrer revolt”

JORGE LORENZO. Pilot Moto GP



“Si lluites sol no ets res, però un equipo com aquest pot fer que et creguis capaç de tot”

J. SPITHILL. Patró 'Oracle'



L'excepció de



UN CAS • El Girona és l'únic conjunt de segona A amb un sol davanter pur a la plantilla
DIVERSITAT • La majoria d'entrenadors rivals tenen tres o quatre puntes i perfils diferents

X. Masachs / J. Danés
 GIRONA

A Gerard Bordas no li és desconegut, Felipe Sanchón també sap fer mal quan el situen a dalt de tot i Adrià Carmona comença a tastar tot just ara una posició que no s'hauria imaginat quan va marxar de Màlaga, on ja havia hagut d'assumir que els extrems de la Masia són tan específics que els fan gairebé únics. Però cap dels tres és davanter centre. Només hi ha Chando, fet que converteix la plantilla del Girona en una excepció. Ricardo Rodríguez dirigeix l'única plantilla de segona A que té un sol cromó a la zona de l'àlbum destinada als davanters purs. I costaria molt de trobar gaires casos similars en qualsevol categoria professional o semiprofessional, més enllà del primer equip del Barça, que prescindeix de la figura del 9 per raons inaplicables en altres equips.

El Girona va saber de seguida que hauria de renovar de dalt a baix la nòmina de davanters. Benja es va entendre al juny –sense oferta de renovació del club de Montilivi– amb el Còrdova i Acuña sabia des de feia mesos que només havia de decidir on marxaria. Tampoc es va quedar el tercer davanter de l'equip de Rubi, Ion Vélez, a qui el club va decidir no renovar després d'un paper molt discret. El club va fitxar relativament aviat

–el 16 de juliol– Chando, el primer davanter que arribava. Poc podia pensar el mallorquí que no en vindria cap més. Anaven passant els dies, l'àrea esportiva reforçava altres posicions i esperava que les pretensions d'alguns davanters desitjats anessin baixant quan s'anés aproximant el tancament del mercat. Però ni tan sols va tenir l'oportunitat d'esperar cap ganga d'última hora –si és que n'hi hagués hagut–, perquè es va quedar sense saldo per fitxar. Ricardo Rodríguez, que

De tres a un

No va renovar Ion Vélez i se li van escapar Acuña i Benja, i només ha fitxat Chando

Llistó alt

Benja i Acuña van fer 28 gols el curs passat, i Coro i Despotovic van destacar abans

tot just arribar havia demanat tres davanters amb perfils diferents, es va haver de conformar amb un de sol, però no va voler fer sang i va començar a parlar de la possibilitat de situar en punta Felipe, Gerard Bordas i fins i tot Adrià Carmona, que va admetre no haver-hi jugat mai. Jugadors petits, ràpids i hàbils, capaços de desequilibrar la defensa amb la seva electricitat. De fet, Felipe ja ho havia fet més d'un cop centrat al davant. El problema és que l'aposta deixa de ser

Els davanters centres

DAVANTERS	5	LAS PALMAS	Aranda	Máyor	Delev	Tato	Chrisantus
	4	SPORTING	Guerrero	Scepovic	Lekic	Santi Jara	
		ALAVÉS	Ion Vélez	Mauro Quiroga	Borja Viguera	Gorka Laborda	
		CÒRDOVA	Strahman	Xisco	Uli Dávila	Benja *	
		DEPORTIVO	Borja Bastón	Luis	Arizmendi	Rudy	
	HÈRCULES	Portillo	Azkorra	Dioni	Eldin Hadzic		
	MALLORCA	Geijo	Víctor Casadesús	Gerard Moreno	Hemed		
	TENERIFE	Aridane Santana	Borja Pérez	Guillem Martí	Ayoze Pérez		
	SARAGOSSA	Roger Martí	Luis García	Henríquez	Jorge Ortí		
	PONFERRADINA	Fofo	Yuri	Dieguito	Juanjo		
3	BARÇA B	Dongou	Sanabria	Sandro			

* Sense fitxa

Chando és l'únic davanter pur del Girona i s'ha perdut els dos últims partits per lesió ■ LLUÍS SERRAT

la categoria

de segona A



Diego Cascón Jona Víctor Curto



Sandaza Rennella Juanjo



Rozzi Sobrino De Tomás



Aníbal Zurdo Edgar Hernández Raúl Tamudo



Pedro Martín Natalio Sergi Enrich



Kike García Dominique Malonga Sergio León



Asier Goiria Díaz de Cerio Asier Barahona



Quini Óscar Plano



Arruabarrena Urko Vera



Miguel Linares Joselu



Chando



3
DAVANTERS

2

1

una alternativa puntual per sorprendre els rivals i descol·locar centrals alts i més aviat lents. Cada cop més, es converteix en un recurs habitual –especialment si no hi ha Chando, que s'ha perdut els dos últims partits– amb el condicionant que els rivals ja ho tenen ben sabut i conegut. I un dels perfils que més pot trobar a falta de

la falta de davanters. Ha marcat nou gols en sis jornades, i tot just diumenge passat es va quedar per primera vegada sense marcar. També és veritat, però, que dels nou gols, sis han arribat a pilota aturada (quatre, de penal). I els homes ofensius, però sobretot Chando, deuen tenir present el llistó dels davanters de les últimes

Despotovic (2010/11) van tancar la lliga amb divuit dianes.

Tres, quatre i cinc

Només s'acosten a l'escasos del Girona tres equips –l'Alcorcón, l'Eibar i el Recreativo– que tenen dos davanters centre. Tots ells (també el Girona) tenen, és clar, altres jugadors ofensius, però tenen

xes de cara a porteria o perfils en funció del camp i el rival. El cas més cridaner és el de Las Palmas, un equip carregat de competència en totes les línies. Al davant, Sergio Lobera té cinc jugadors. El club ha fitxat tres puntes (Máyor, Delev i Aranda, l'últim d'arribar) i manté Christantus i Tato.

És difícil que la llista de

Més previsibles

Situar baixets a dalt ha passat d'alternativa per sorprendre a recurs habitual

cardo Rodríguez és el d'un davanter alt, de referència, per al joc directe. No és l'estil que pretén imposar d'entrada l'equip, però sempre hi ha moments per recórrer-hi. De fet, la majoria de clubs tenen algun jugador que s'adiu a aquestes característiques.

De moment, el Girona ha sabut dissimular prou

Un recurs menys

Molts clubs tenen un punta alt de referència per al joc directe, que falta al Girona

temporades a Montilivi. El curs passat, Javi Acuña va tancar la temporada amb disset gols. I Benja, fora de combat des de finals de febrer, en va acumular onze. En les temporades anteriors, l'equip també va tenir davanters molt inspirats, ja que tant Ferran Corominas (2011/12) com Ranko

Amb molt ventall

Las Palmas és l'únic amb cinc davanters, i hi ha nou clubs més amb quatre

més perfil de mitjapunta o de banda. Hi ha set equips que tenen tres davanters, amb perfils tan indiscutibles com els del Sabadell: Tamudo, Èdgar Hernández i Aníbal Zurdo. I encara n'hi ha més (nou) que tenen quatre peces a la davantera, amb la qual cosa el tècnic pot seleccionar entre estats de forma, rat-

Golejadors

Scepovic, Kike i Fofó, tots tres davanters, són els més inspirats fins ara, amb cinc gols

golejadors no l'encapçalin davanters. De moment, els més inspirats són tres puntes, que han marcat cinc gols: Scepovic (Sporting), Kike García (Múrcia) i Fofó (Ponferradina). Chando ha fet un gol, de penal, en un equip que té de màxim golejador en la lliga Timor, ara lesionat, amb tres dianes. ■

Toni Cruz DIRECTOR ESPORTIU DE LAS PALMAS

“Posem els mitjans per amortir l'impacte del que no controlem”

X.M.
GIRONA

Macaulei Christantus va participar en 42 partits la temporada passada. Diumenge passat, a Montilivi, va treballar sol quan els seus companys rebien les últimes ordres perquè Sergio Lobera el va deixar fora de la convocatòria. Las Palmas és l'únic equip de segona A amb cinc davanters en la plantilla. “Per a nosaltres és molt important que hi hagi competència, i no només a la davantera”, explica el seu director esportiu, Toni Cruz, que posa com a exemple que té tres jugadors per al la-

teral esquerre (Atouba, Xabi Castillo i Dani Castellano) i tres per al dret (Àngel, Aythami i Galán). El club ha confeccionat una plantilla nombrosa i carregada d'experiència a primera, i això que també sol confiar en el planter: “I ara tenim el filial a segona B, i líder. Com més competitivitat, millor. I no només en els partits. Necessitem competència diària”, argumenta Cruz, que valora el risc de tenir plantilles curtes i pocs efectius en alguna posició. “Tot és parlar *a priori*, perquè hi ha hagut equips que han pujat fent servir 14 jugadors, però depèn de



Toni Cruz ■ TINTA AMARILLA

molts factors. I la nostra idea és posar tots els mitjans per amortir l'impacte dels que no controlem, com les lesions.” “La categoria és tremendament llarga i dura, i estem d'acord que cada cop

està més igualada. Però també creiem que les diferències les marca la regularitat. I per això intentem que les absències obligades minvin poc el potencial de l'equip”, insisteix.

Las Palmas té davanters “molt dinàmics i versàtils”, segons el seu director esportiu. “Són davanters mentiders, que poden jugar per fora i per darrere”. Els compara amb els jugadors ofensius del Girona. De fet, apunta que van preguntar per Chando la temporada passada i que van voler Gerard Bordas l'hivern passat, quan va arribar a Montilivi. ■



Preparat. Pere Pons, l'únic jugador de camp amb minuts que no ha estat titular en la lliga, confia a anar guanyant protagonisme. La baixa de Timor li dona més possibilitats de jugar

L'esperança, intacta

X. Masachs
GIRONA

Amb Chus Herrero, Moisés Hurtado i Jandro fora de combat i el porter Jorge Palatsí veient els partits de lliga des de la banqueta, com a suplent d'Isaac Berra, Pere Pons és el jugador que acumula menys minuts –18, repartits en dos partits– i l'únic que no s'ha estrenat com a titular en la competició regular. Però és aviat, i el jove migcampista de Sant Martí Vell manté intactes la il·lusió i l'esperança. “És complicat jugar. Això és segona A”, explica el jugador. “L'any passat em vaig integrar a l'equip cap a l'hivern, i tampoc fa tant de temps que hi sóc. M'he d'anar adaptant i fer-me un lloc a l'equip de mica en mica.”

La lesió de David Timor acosta una mica més Pere Pons a l'onze del Girona. “Tinc moltes ganes de jugar. És una llàstima la lesió de Timor, però a veure si tinc alguna oportunitat de jugar una mica més. De ganes i il·lusió, en tinc com el primer dia”, apunta el gironí. Hi ha una peça menys (i Timor era fix fins ara) per repartir minuts, tot i que el valencià havia jugat els últims partits com a pivot davant de la defensa i el tècnic ubica el gironí en una altra posició. En l'esquema amb tres jugadors al mig del camp, Pons sol fer d'interior, per pressionar més la sortida del rival i tenir més recorregut. “Des del primer dia



Pere Pons pressiona un rival, l'any passat al Nuevo Arcángel ■ EL DÍA DE CÓRDOBA

La participació de Pere Pons al primer equip

Temporada 2012/13

COPA	
Sporting-Girona	2-0
Rubi el va fer debutar amb el primer equip el 12 de setembre del 2012, a El Molinón. Va jugar 31 minuts.	
LLIGA	
Girona-Las Palmas	5-0
Debuta en lliga a 2a A, el 16 de setembre. Joga 62 minuts arran de la lesió de Garmendia.	
Còrdova-Girona	2-0
70 minuts en l'estrena de titular.	
Girona-Vila-real	2-0
Suplent, juga 25 minuts.	

Girona-Osca	2-1
Suplent, juga 13 minuts.	
Girona-Mirandés	4-0
Suplent, juga 18 minuts.	
Numància-Girona	2-1
Titular, és el primer partit complet.	
Girona-Lugo	4-0
Suplent, juga 14 minuts.	
Girona-Barça B	1-0
Suplent, juga 5 minuts.	
Girona-Madrid B	1-1
Titular, juga el partit sencer.	

TOTAL: 10 partits jugats (3 de titular i 2 de complets) i 418 minuts.

Temporada 2013/14

COPA	
Girona-Ponferradina	2-1
Va jugar 65 minuts en la seva estrena com a titular.	

LLIGA	
Girona-Numància	2-2
Suplent, va sortir els últims 11 minuts, els seus primers de la temporada en la lliga.	
Lugo-Girona	1-2
Suplent, va jugar els últims 7 minuts.	

TOTAL: Tres partits jugats (1 de titular, cap de complet) i 83 minuts.

Sense Timor

“A veure si tinc l'oportunitat de jugar una mica més. De ganes i il·lusió, com el primer dia”

Amb paciència

“És complicat jugar; això és 2a A. M'he d'anar adaptant i fer-me un lloc a l'equip de mica en mica”

Una altra posició

“M'està posant d'interior i m'hi estic trobant bé. No hi havia jugat mai, però m'hi estic adaptant”

m'hi posa, i m'estic trobant bé. No hi havia jugat mai, perquè sempre solia fer de doble pivot, però m'hi estic adaptant”, explica el mig, de 20 anys. Està preparat per si Ricardo Ángel, un camp que ja coneix de l'any passat. “Serà un partit complicat. Ells, com cada any, fan un equip per pujar, consistit, lluitador i pràctic. Però a fora estem forts i tenim equip per competir amb qualsevol.” ■

A Còrdova, debut de titular

Tot i que la derrota la va tacar (2-0), Pere Pons té bon record de l'última visita del Girona al camp del Còrdova. Va ser l'escenari del debut com a titular en la lliga del migcampista, que tot just deu dies abans havia jugat en un gran escenari –El Molinón, en partit de copa– i que també havia participat en l'exhibició de l'equip contra Las Palmas (5-0), el seu primer partit de lliga. “És un camp complicat, on el Còrdova pressiona molt i la seva afició, també”, recorda el migcampista. L'any passat, Pons va formar el doble pivot amb Marcos Tébar i va ser substituït en el minut 70 per Jofre.

Bon avalador de Carles Mas

Amb el dorsal 29, Pere Pons va irrompre la temporada passada al primer equip i s'hi va integrar de ple, tot i que teòricament era jugador del filial. Aquest any, qui ha fet el salt amb molt de protagonisme és Carles Mas, amic i company de Pons des de ben jove. El migcampista de Sant Martí Vell està orgullós del defensa: “Fa molts anys que el conec, i ja veieu tot el que té. És una bèstia físicament, i també traient la pilota jugada.” Pons espera que el banyolí mantingui la progressió: “Estic molt content per ell, i tant de bo pugui jugar molts partits.”

Baixes i dubtes. Ivan López es va sotmetre a una ressonància que va detectar una microruptura i té gairebé impossible viatjar a Còrdova. Chando ja va participar en l'entrenament a Navata, però Chus Herrero es va quedar a Girona

El filial per completar la llista

X.M.
GIRONA

Gerard Gumbau va ser suplent en el partit del Girona contra el Las Palmas, i tot indica que a Còrdova hi haurà com a mínim un jugador del filial, si no acaben sent dos. Tot i que hi ha dos jugadors absents diumen-

ge passat que tenen possibilitats de tornar a la llista (Chando i Chus Herrero), en surt segur David Timor i molt probablement també Ivan López. El club no dona per descartat el lateral, però és gairebé segur que no estarà a punt. Perquè dimecres –ja no s'havia entrenat, tot i que una ecogra-

fia no havia detectat cap trencament muscular– li van fer una ressonància magnètica al vespre que sí que va revelar una microruptura fibril·lar. El valencià no va participar en l'entrenament d'ahir a les instal·lacions de Torremirón i seria una sorpresa veure'l en la convocatòria per al

partit de diumenge.

Chando, que dimecres encara treballava al marge del grup, va participar en l'entrenament d'ahir a Navata. En canvi, no hi va anar Chus Herrero, tot i que en teoria ha d'estar a punt. L'aragonès va quedar-se a Montilivi, juntament amb David Garcia,

Jandro i Moisés Hurtado. Aquests tres homes, com també David Timor, són baixa segura. El tècnic, Ricardo Rodríguez, dirigeix aquest matí un entrenament a Montilivi –a porta tancada– i demà encara n'hi ha un altre de programat abans que l'equip marxi cap a Còrdova. ■



Ivan López ■ L. SERRAT

Un malson. Fa dos anys que el Còrdova no para de tenir problemes a l'estadi on diumenge rebrà el Girona

La gespa del Nuevo Arcángel, un maldecap per al Còrdova

Edu Ciurana
GIRONA

L'ambiciós projecte esportiu que té el Còrdova per ser un dels millors equips de la categoria sembla que no està en consonància amb l'estat del terreny de joc del seu estadi, el Nuevo Arcángel, que aquest diumenge rebrà la visita del Girona. La història ve de lluny. En els últims dos anys, fins a tres empreses diferents s'han encarregat del manteniment de la gespa de l'estadi, i des de Còrdova s'assegura que la penúltima –va ser substituïda fa tot just un parell de mesos– va ser la principal culpable del malmès estat actual del Nuevo Arcángel.

Una sèrie de despropòsits
Segons els experts, el tractament erroni de la gespa –la regaven quan la temperatura era massa alta, i això provocava que es cremessin la gespa i l'arrel–, una inoportuna plaga i la celebració d'un concert de

música van ser les principals causes de les nombroses clapes i zones dures que presentava l'estadi fins fa poc. Per això, i a causa de la pobra imatge que oferia el camp, el Còrdova va decidir replantar la gespa del Nuevo Arcángel –feia set anys que no es feia– ara fa dues jornades, esperant que el problema se solucionés amb els quinze dies de marge abans de la visita del Girona. Però la forta calor de Còrdova no ajuda que la gespa arrel del tot, un problema que es podria agreujar si, tal com es preveu, durant el cap de setmana plou.

Així doncs, l'estat del Nuevo Arcángel aquest diumenge és encara una incògnita. "El camp està en males condicions i no ajuda, a veure com està el cap de setmana. Té moltes clapes sense herba, amb zones dures, i la pilota no té una direcció del tot regular, bota estranyament", diu Luso Delgado, ara jugador del Còrdova i

fins la temporada passada del Girona.

El filial, un altre afegit
Però els problemes del Còrdova amb el seu estadi no acaben aquí. El curs passat l'equip filial va aconseguir plaça a segona B gràcies al descens administratiu del Xerez, però la idea inicial de jugar els partits a l'estadi municipal d'El Fontanar o bé a El Carpio –un poble proper a Còrdova– es va descartar perquè no complien els requisits mínims de la nova categoria. Per tant, el filial també juga els partits de local al Nuevo Arcángel, amb el desgast que això suposa. Una sobreutilització del terreny de joc que preocupa molt el Còrdova, que ha decidit que el primer equip només s'hi entreni una vegada a la setmana, mentre que el filial –actualment el cuer del grup 4 de segona B– directament només l'utilitza el dia de partit. El Nuevo Arcángel, un bon maldecap per al Còrdova. ■



A dalt, el Nuevo Arcángel abans de replantar la gespa; a sota, el seu estat actual ■ J.A / ABC C.

Un cúmul de coses

La mala gestió de la gespa, una plaga, i que el filial també utilitzi el Nuevo Arcángel, problemes afegits

De primera mà

“El camp està en males condicions. Té moltes clapes sense herba i la pilota bota de forma irregular”

Luso Delgado
JUG. DEL CÒRDOVA I EXJUG. GIRONA

Incertesa

Fa dotze dies es va replantar la gespa, però la forta calor i el perill de pluja podrien perjudicar l'estadi diumenge

BREUS

La tornada, en autocar.
Tal com ja tenien assumit de feia dies, els jugadors del Girona hauran de fer el viatge de tornada de Còrdova en autocar, tot i que hi ha aproximadament un miler de quilòmetres entre les dues ciutats. La previsió és sortir després del partit –es juga diumenge a les cinc de la tarda– i arribar cap a les set del matí de dilluns a Montilivi. L'anada, això sí, serà en TAV,

que sortirà de Barcelona dissabte a les quatre de la tarda. ■ EL 9

Sense lateral esquerre.
El Còrdova té Samu de los Reyes sancionat i Raül Bravo lesionat. Les alternatives són situar-hi l'holandès Janse, que fins ara ha jugat sempre a la dreta, o els jugadors del filial Dani Espejo (és esquerra) o Edu Campabadal (dreta). L'altre invent seria situar-hi un central. ■ EL 9

Menys sou per a Lendoiro.
El jutge que porta el concurs de creditors del Deportivo de la Corunya va decidir rebaixar el sou del president del club galleg –que fins ara cobrava l'1% del pressupost del club– a 7.000 euros bruts mensuals. ■ EL 9

Apoïo i Nauzet, baixes.
Els dos migcampistes del Las Palmas, tots dos amb problemes físics, no podran jugar a Lugo. ■ EL 9

V AQUATLÓ DE PLATJA D'ARO
28/9/2013

Aquest dissabte, tot a punt per a la nova edició de l'Aquatló de Platja d'Aro, una prova en què es combina la cursa a peu i la natació.

Distàncies:
2.500 m cursa a peu - 1.000 m natació

Participació d'esportistes federats i no federats.

Recollida de xips: 14 h
Inici de la competició: 16 h

Lloc: Platja de Riuert (costat Club Nàutic Port d'Aro)

Vine i gaudeix de l'ambient de l'Aquatló!!





“Com aquí no estaré enlloc”

RENOVACIÓ • Andrés Iniesta insisteix en la seva voluntat d'acabar la carrera al Barça i afirma que no hi ha una guerra entre ell i el club perquè sap que no en trobarà un de millor que aquest **CAP DEBAT** • El manxec diu que ningú qüestiona la manera de jugar i assegura que “de passades llargues n’hi ha hagut t sempre”

Marta Cabré
BARCELONA

El Barça està intentant assegurar la continuïtat de la seva columna vertebral i Andrés Iniesta és qui negocia actualment amb el club. L'entitat catalana vol que el migcampista se senti valorat, i per això li va oferir, en la primera reunió de fa uns dies, un contracte fins al 2018 i una fitxa que vorejaria els 12 milions d'euros. Cada cop que el manxec parla de la seva renovació queden menys dubtes de la seva voluntat de seguir a can Barça. El migcampista va insistir ahir que sap que el Barça és el millor lloc on pot estar, i té clara quina és la seva voluntat: “No més puc dir, i crec que ja em faig pesat de tantes vegades que ho he dit, que la meva il·lusió i el meu desig és acabar la meva carrera aquí, i la intenció del club és la mateixa. Com aquí no estaré enlloc.” Iniesta, a més, va descartar complicacions: “No és una guerra Barça-Iniesta. Tots volem el mateix i arribarem a un acord.” Tot i així, l'adéu d'Emili Ricard i la voluntat de Víctor Valdés de deixar el club català són algunes traves en la negociació. El que no serà un problema, diu Iniesta, és la fitxa, que segons l'oferta que li va presentar el club, el convertiria en el segon més

ben pagat de la plantilla, només al darrere de Leo Messi: “No és una qüestió de ser el segon, el tercer o el quart. No és una qüestió de diners.” El blaugrana va apel·lar a una cosa molt més interior: el sentiment. “Vull que el club senti el mateix que jo. El club vol que estigui aquí i jo vull ser aquí. La gent m'estima i em respecta, i això, per mi, és fonamental. M'han vist créixer i tant de bo els pugui dedicar la meva carrera futbolística”, va assegurar Iniesta. El blaugrana, que és a Catalunya i al

Barça des dels 12 anys, confia a tenir encara molt futur com a futbolista: “Encara tinc 29 anys i crec que al davant em queden molts anys per rendir al millor nivell, i vull fer-ho al Barça.”

El de Fuentebilla està centrat a millorar com a jugador i com a equip, i va assegurar que les negociacions no l'afecten: “No m'influeix el que es digui. Si les coses van millor o pitjor al camp no és per aquest motiu. Si volgués marxar, tindria el cap en un altre lloc, però no és el

cas. Les especulacions que es fan, les xifres que es diuen... no les puc controlar. Intento no escoltar-les, però és difícil. Jo tinc una única mentalitat, que és quedar-me.”

S'apunta al no-debat

El partit de dimarts contra la Real Sociedad va començar a tancar el debat de les últimes setmanes sobre el canvi o no de l'estil de joc del Barça de Gerardo Martino. Des del vestidor, ningú creu que hi hagi un debat, tampoc Andrés Iniesta. “Fa anys que juguem igual. Entenem aquest joc d'una manera determinada i els jugadors que hi ha són d'unes característiques singulars. Evidentment, es poden tenir variants, però de passades llargues i gols al contraatac n'hi ha hagut sempre, però en l'estil no hi ha debat. Per bé o per mal, tenim una manera determinada de jugar i en aquests últims anys no ens ha anat malament”, va dir el manxec, que va insistir que l'equip pensa a vèncer a Almeria “per seguir guanyant, però no pel rècord”.

Iniesta va lloar un altre cop el seu amic i company Víctor Valdés: “Les seves qualitats salten a la vista, però no només per aquest any. Costarà trobar un porter com ell perquè no n'hi ha. És el número u [sobre Valdés]” ■

Les frases

“La meva il·lusió i el meu desig és acabar la meva carrera aquí, i la intenció del club és la mateixa. Com aquí no estaré enlloc”

“No és una guerra Barça-Iniesta. Tots volem el mateix i arribarem a un acord. No és una qüestió de diners”

“La gent m'estima i em respecta, i per mi, és fonamental. Tant de bo els pugui dedicar la meva carrera futbolística”

“Encara tinc 29 anys i crec que em queden molts anys per rendir al millor nivell, i vull fer-ho al Barça”

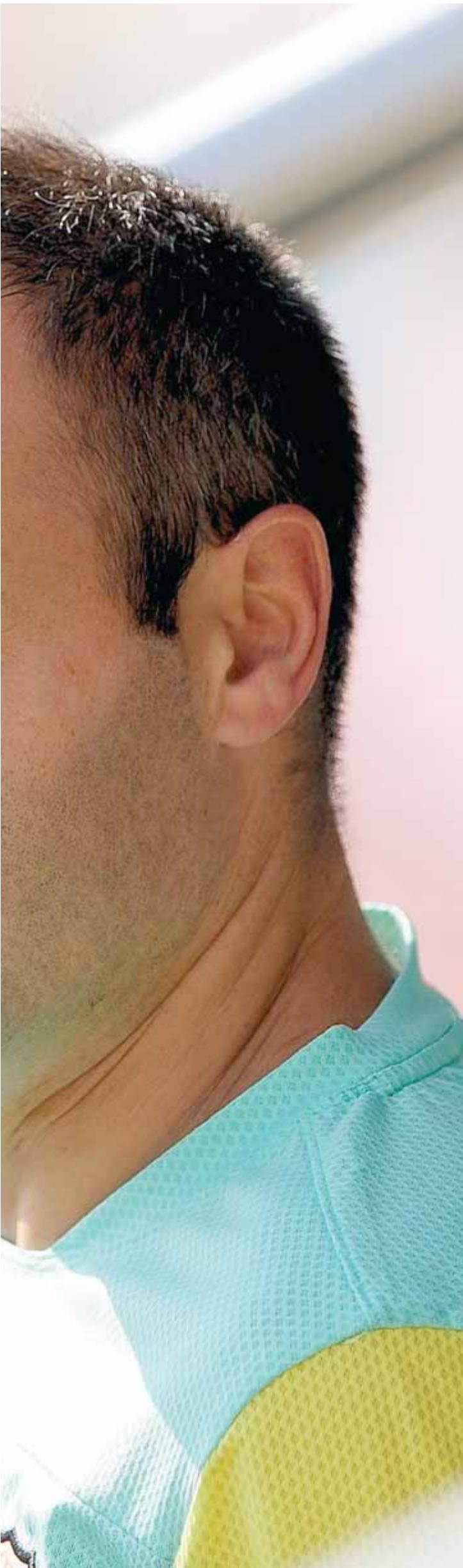
“Es poden tenir variants, però de passades llargues i gols al contraatac n'hi ha hagut sempre; en l'estil no hi ha debat”

“Costarà trobar un porter com ell perquè no n'hi ha. És el número u [sobre Valdés]”

Andrés Iniesta
MIGCAMPISTA DEL BARÇA

Andrés Iniesta reitera el seu desig d'acabar la seva carrera com a professional vestit de blaugrana ■ AFP





Andrés Iniesta, escoltant atentament les indicacions de Tata Martino durant el partit contra el Sevilla ■ EFE

Protagonisme i estil. Amb el debat sobre la filosofia de joc en efervescència, sorprenen els pocs minuts d'Iniesta malgrat que va ser qualificat de "titularíssim"

“L'any passat també fèiem rotacions”

Oriol Tortajada
BARCELONA

“És un jugador especial i molt important per al club, entén la nostra filosofia i és un dels grans responsables del nostre estil.” Declaracions del president Sandro Rosell de fa tot just un parell de setmanes. Dosi d'elogis a Andrés Iniesta i referència directa al concepte de moda a can Barça. I és que parlar d'Iniesta és parlar de segell Barça i, segurament, ara mateix, és parlar d'un dels tres millors futbolistes del món. Segons Tata Martino, parlar d'Andrés és parlar d'un jugador “titularíssim”. Números en mà, però, sorprèn que el de Fuentebilla sigui tot just el novè futbolista de la plantilla més utilitzat en la lliga, darrere de Valdés (540 minuts), Piqué (540), Mascherano (485), Xavi (444), Messi (421), Dani Alves (404), Adriano (391) i Neymar

Minuts en la lliga

Iniesta és el novè home de l'equip més utilitzat (371 minuts), però està tranquil

(387). Iniesta ha jugat 371 minuts en aquest inici de lliga, ha estat titular a La Rosaleda i a Mestalla, i a casa contra el Sevilla i la Real Sociedad, però tan sols ha completat els 90 minuts contra el València i dimarts contra el conjunt basc. En la Champions League sí que va jugar els 90 minuts contra l'Ajax, però va sorprendre la seva suplència en el debut de lliga contra el Llevant—també a Vallecas contra el Rayo— i, sobretot, la seva absència en l'onze en la transcendental tornada de la supercopa d'Espanya contra l'Atlético al Camp Nou.

Precedent

Amb Tito també va ser suplent a l'inici i va acabar jugant 31 partits; Messi i Cesc, 32

Amb el debat sobre l'estil de joc actual del Barça en plena efervescència, que Iniesta s'hagi quedat a la banqueta en tres partits oficials en aquest inici de curs és una dada, si més no, curiosa. És dels pocs de la plantilla que encara no ha marcat, però també és cert que el seu protagonisme ha anat a més, i ell està tranquil: “A l'inici sempre costa posar la màquina a to. La temporada tot just comença i la il·lusió per fer un bon any està intacta. Ara mateix sóc molt feliç. És important que tots participem i ens sentim útils. Quan no jugues no agrada. Ni a

mi ni a ningú. Però és l'entrenador qui decideix el millor per a l'equip. I ara per ara tot entra dins la normalitat”, explicava ahir en roda de premsa. “També fèiem rotacions en l'inici de la temporada passada, i el que és important és anar creixent”, va afegir. Veritat com una casa, perquè amb Tito Vilanova en els tres primers partits de lliga de la temporada passada, el 8 blaugrana va ser suplent en dos (Real Sociedad i València) i a Pamplona va ser substituït a 20 minuts del final. En l'últim curs de Guardiola, en el curs 2011/12, agafant també les sis primeres jornades de lliga, Iniesta va ser suplent a Anoeta i a Granada, i no va completar els 90 minuts ni contra el Vila-real ni contra el Racing.

La temporada passada el de Fuentebilla va jugar 31 partits de lliga, només superat per Cesc i Messi (32). ■



Celebració blaugrana. Messi, Cesc i Neymar, tres dels onze jugadors del Barça que ja han marcat aquest curs ■ AFP

Nou partits, onze golejadors i vint-i-set gols

Messi	10 gols (1 penal)
Pedro	5 gols
Neymar	2 gols
Alves	2 gols
Alexis	2 gols
Adriano	1 gol
Xavi	1 gol
Piqué	1 gol
Busquets	1 gol
Cesc	1 gol
Bartra	1 gol

jadora de la seva indiscutible estrella, Leo Messi.

Destaca el fet que quatre dels golejadors blaugrana siguin defenses. Dani Alves, autor de dos gols, i Adriano Correia, que n'ha marcat un que va donar els tres punts a La Rosaleda, contra el Màlaga, revelen el caràcter ofensiu que Martino demana als seus laterals. Per la seva banda, Gerard Piqué i Marc Bartra tenen un gol cadascú com a conseqüència de les aventures que, de tant en tant, els centrals blaugrana es permeten fer de mig camp en endavant. També tenen un gol al sarró tres migcampistes: Xavi Hernández, Cesc Fàbregas i Sergio Busquets. Els dos primers poden presumir d'una mitjana que voreja els deu gols en les últimes temporades, mentre que Busquets no n'ha marcat més d'un per curs. El de Ciutat Badia, per tant, ha arribat ja la seva marca habitual.

Els davanters, com és lògic, acaparen la major part dels gols aconseguits pel Barça 2013/14: han marcat tots excepte Cristian Tello, a qui Martino ha fet sortir només durant 115 minuts, repartits en quatre intervencions en la lliga. En tot cas, l'insaciable Messi no ha deixat de ser la principal referència: ha enviat la pilota a la xarxa deu vegades, el doble que Pedro Rodríguez, que és qui més se li apropa, amb cinc gols. Alexis Sánchez n'ha fet dos i Neymar, dos més. El brasiler, decisiu en la supercopa d'Espanya amb la diana que va signar al Vicente Calderón, es va estrenar, per fi, en la lliga dimarts passat contra la Real Sociedad. D'ell depèn, en bona mesura, que no hi hagi *Messidependència*. ■

Onze golejadors. A més del crac argentí del Barça, des que ha començat la temporada han vist porteria Pedro, Neymar, Alves, Alexis, Adriano, Xavi, Piqué, Cesc, Busquets i Bartra

Messi i deu més

Albert Fibla
BARCELONA

Segurament és cert que, com ahir deia José Manuel Lillo en aquest diari, les estadístiques mostren i no demostren. Potser l'entrenador base té raó i, com els tangles, ensenyen tot menys el que interessa. En tot cas, les dades del Barça de Tata Martino no ofereixen dubtes. De fet, si només comptessin els números, no hi hauria debat possible entorn a la feina de l'argentí a la banqueta blaugrana. En atac, per exemple, el Barça 2013/14 està arribant a

uns registres molt destacables. Ha marcat 22 gols en les sis jornades de lliga que s'han jugat fins ara i, si manté la mitjana, acabarà el campionat amb 139, rebentant el rècord de 121 del Real Madrid de José Mourinho. En total, des que va començar la temporada, sumant els nou partits de les tres competicions en què ha participat, el Barça ha vist porteria en 27 ocasions (exactament tres per partit). I ho ha fet, a més, amb la signatura d'onze futbolistes. El que, com a mínim, evidencia que aquest equip no viu només de la voracitat gole-

El millor registre en els últims cinc anys

El nombre de golejadors del Barça de Martino supera els que hi ha hagut durant les últimes cinc temporades en el mateix moment de la competició. Tot i que des de l'arribada de Guardiola a la banqueta del Camp Nou l'equip ha ofert una considerable diversitat golejadora en l'arrencada del curs, al Barça d'enguany, de moment, han vist porteria més futbolistes que en la gloriosa etapa recentment viscuda.

Si amb Martino n'han marcat onze, en l'any de debut de Pep (2008/09), en aquests moments eren set (Eto'o, Xavi, Henry, Márquez, Iniesta, Messi i Gudjohnsen). El curs següent, van ser vuit els golejadors (Bojan, Keita, Ibrahimovic, Messi, Alves, Piqué, Pedro i Xavi). La temporada 2010/11, deu (Messi, Inies-

ta, Villa, Piqué, Keita, Xavi, Busquets, Pedro, Alves i Ibrahimovic). La 2011/12,

nou (Thiago, Cesc, Alexis, Messi, Xavi, Villa, Pedro, Adriano i Iniesta). Finalment, el curs passat, amb Vilanova, hi va haver vuit golejadors (Puyol, Messi, Pedro, Villa, Adriano, Xavi, Cesc i Tello).



Laterals ofensius

Alves, amb dos gols, i Adriano, amb un, reafirmen el que Martino també vol d'ells

Mitjana brutal

Entre els onze golejadors blaugrana han signat 27 dianes, tres per partit

Preparat. Ahir va participar en un partidet amb el filial i va tenir bones sensacions. L'alta mèdica està a prop

Puyol supera una altra prova

F.C. BARCELONA

Després d'un dia i mig de festa, la plantilla del Barça, que ahir va rebre els vestits oficials per a aquesta temporada de la marca italiana Replay, va tornar ahir a la tarda als entrenaments per començar a preparar el partit de demà contra l'Almeria. En cas de victòria, l'equip de Gerard Martino es convertirà en el millor de la història de l'entitat en les set primeres jornades de lliga, amb set triomfs.

L'entrenament, que no va ser el mateix per a tots els membres del primer equip, es va fer de manera conjunta amb el filial que dirigeix Eusebio Sacristán, perquè el cos tècnic va muntar un partidet, en el qual no van participar la majoria de membres del primer equip, per poder valorar quin és l'estat de forma del capità, Carles Puyol, que fa setmanes que ha entrat en la recta final de la seva recuperació i dies que s'entrena amb el grup. Puyol, que segons explicava ahir *Mundo Deportivo*, ha fet una dieta que li ha permès aprimar-se quatre quilos amb l'objectiu que el seus genolls no pateixin tant com ho han fet les últimes temporades, es va trobar bé i podria rebre ben aviat l'alta mèdica i entrar en una llista de convocats, tot i que ningú vol córrer. Ni el

jugador, ni els metges, ni el cos tècnic es volen precipitar en la reparació del capità i en cap cas tindran en compte que Javier Mascherano estarà entre deu i quinze dies de baixa després de fer-se una elongació al bíceps femoral de la cuixa dreta en el partit de dimarts contra la Real Sociedad. Tot i que ningú vol un retorn precipitat, però, s'espera que el capità, després de les bones sensacions que va tenir ahir, entri en alguna de les dues convocatòries que Martino haurà de fer la setmana vinent, per jugar el dia 1 contra el Celtic de Glasgow a Escòcia o el dia 5 al Camp Nou contra el Valladolid. El retorn del capità, que fa més de sis mesos que està de baixa, és una de les notícies que més esperen els seus companys. "Tots estem desitjant que pugui estar en un partit oficial. S'ho mereix pel sacrifici que està fent cada dia. Tant de bo la gran notícia del seu retorn arribi aviat", deia ahir Andrés Iniesta.

Adrià Vilanova

En l'entrenament del primer equip van participar també alguns juvenils, entre els quals destacava el central Adrià Vilanova, fill de l'exentrenador del Barça Tito Vilanova. Els altres juvenils que van participar en la sessió van ser Roger Riera, Julen Arellano i Dani Segura. Després de la

sessió, el fill de Tito Vilanova va mostrar la seva alegria via Twitter. "Tot un somni fet realitat", va dir. ■



Carles Puyol parla amb Gerardo Martino, en l'entrenament d'ahir ■ FCB

Diuenge 29 de setembre
tornem amb un piló de sorpreses!

Barça kids

Hem fitxat una nova amiga
Blua Scarlet

Vols saber com eren els CRACKS del BARÇA quan eren Barçakids?

És ràpida, és llesta i li encanta resoldre misteris

Descobreix si ets un dels guanyadors del concurs de l'estiu

De vacances amb Barça kids

EL PUNT AVUI EL 9 FUNDACIÓ FC BARCELONA

BREUS

Exhaurides les primeres entrades per al clàssic

Barcelona. Ahir, a les 10 del matí, es van posar a la venda les entrades per al clàssic per a socis sense abonament. En només dues hores es van exhaurir. Es posaran més entrades a la venda quan faltin pocs dies per al partit, que procediran del *seient lliure*. ■ EL 9

Presentats uns àlbums especials per a seguidors

Barcelona. Ahir, amb la presència del directiu Dídac Lee, es va presentar una idea creada per la plataforma Look and Remember, que permet als seguidors del Barça crear àlbums en què poden combinar fotos oficials dels seus ídols amb altres de seves. ■ EL 9

Assenyalats p

INCREDULITAT • Mentre el Madrid reivindica que va ser penal sobre Pepe, la resta del món del futbol reacciona atònita a l'arbitratge de Muñiz **TOCAT** • El col·legiat asturià queda molt tocat després de la seva actuació a Elx

Carlos Méndez
MADRID

La imatge, repetida una vegada i una altra des de diversos angles, no deixa dubtes, és nítida, però Muñiz Fernández, a pocs metres de l'acció, és l'únic que interpreta que l'estrepitosa caiguda del portuguès Pepe s'ha de traduir en un penal decisiu que va acabar entregant una preuada victòria al Madrid.

No va ser l'única cantada de la nit, també Carlo Ancelotti es va fer sentir en roda de premsa quan va afirmar que Pepe li havia dit que era penal clar i manava callar els que, com Gerard Piqué, no s'explicaven el que acabava de succeir al Martínez Valero. "Va ser Pepe que em va agafar", assegurava impotent el colombià Carlos Sánchez quan ja tot estava decantat a favor dels blancs.

Aquesta vegada el Madrid s'ha quedat sol i ni tan sols la premsa local ha sabut com justificar la versió d'un equip que està tenint problemes per ajustar peces. Ancelotti segueix buscant el sistema adequat, el millor encaix per al ventall d'estrelles que li ha posat Florentino Pérez a disposició i, en una altra exhibició de dubtes a Elx, un cop de mà arbitral va ser decisiu per mantenir-se a l'ombra del Barça i de l'Atlético, el proper rival que tindran els blancs. A poques hores del derbi, aquest cop la premsa esportiva blanca no ha servit d'escut. El clam ha estat unànime, no va ser penal i paraules com *robatori* i *atracament* —utilitzades pels mateixos futbolistes de l'Elx—, van ressonar amb força també a la capital estatal, una situació que ha incomodat, i molt, el nucli del club en

veure que els periodistes locals no s'han posat del costat de l'entitat com tradicionalment ha succeït amb Florentino de president.

I no és la primera polèmica que enguany afavoreix el Madrid, ja que en l'últim partit al Bernabéu els futbolistes del Getafe es van queixar amargament del tracte rebut per Fernández Borbalán. "Fer alguna cosa al Bernabéu, per a qualsevol equip que no sigui el Barça o l'Atlético, és difícil, però intentem competir tot i saber que són superiors a la resta, que hi ha molts interessos al voltant i que la balança dels arbitratges sempre es decanta cap al mateix costat", lamentava Miku.

Mentre el món del futbol mira cap a un cantó, el Madrid dissimula i cap veu autoritzada del club reconeix l'acció punible de Pepe. Només Rubén de la Red, tècnic del cadet B, va reconèixer ahir que prefeix guanyar de manera merescuda que amb un penal en l'últim minut. A l'exfutbolista blanc l'espera una bona estirada d'orelles en espera que Ancelotti, més en fred, ofereixi una segona reflexió sobre una jugada que ha sacsejat un cop més els fonaments de la lliga i que ha encès els ànims a Barcelona.

"Les evidències no cal comentar-les", exclamava irònic Sandro Rosell en l'assemblea de la federació, solidaritzant-se amb l'Elx i convençut que Muñiz va tractar l'equip alacantí amb poc respecte.

El comitè tècnic d'àrbitres, ha sancionat immediatament el col·legiat. Assegura que no arbitrarà més l'Elx aquesta temporada, que serà desposseït de la seva internacionali-



Edu Albácar, encarant-se amb Muñiz al Martínez Valero ■ EFE

Scolari s'oblida de Diego Costa, que ja té el Madrid en el punt de mira

Diego Costa arriba en el millor moment de la seva carrera futbolística al derbi. El brasiler, botxí blanc en l'última final de copa, ha assumit el rol protagonista que li ha entregat Diego Pablo Si-meone després de la sortida de Radamel Falcao cap al Mònaco. Salvatge i exuberant en la seva concepció futbolística, una característica que sovint fa que es passi de la ratlla, el davanter ha fet 7 gols en 6 partits i

s'ha convertit en un idol al Vicente Calderón. El moment de forma de Costa no ha caigut en sac foradat i Vicente del Bosque ja ha començat a moure fils per convertir-lo en internacional espanyol. Una voluntat que xoca amb la de Luiz Felipe Scolari, que, tot i haver-lo convocat en algun partit amistós, ahir va decidir no incloure'l en la llista de convocats per enfrontar-se amb Corea del Sud i Zàmbia

el 12 i el 15 de juny. Amb Diego Costa com un dels futbolistes innegociables en els seus esquemes, l'única incògnita que envolta l'Atlético de Madrid de cara al derbi és la participació de Mario Suárez. El jugador format al planter *colchonero* es va fer un esquinc als lligaments del genoll en el partit contra l'Osasuna i, si bé sembla molt difícil que pugui disputar el derbi, el club encara no l'ha descartat.



er l'evidència

Antonio Rocamora. Conseller de l'Elx CF

“Costa molt adaptar-se a primera, i ha estat cruel”

Ò. Mesguer
BARCELONA

Antonio Rocamora és el responsable de l'àrea econòmica de l'Elx i probablement el conseller amb més poder al marge del president. Es mossega la llengua, però es mostra dolgut.

Com se senten, després del que ha passat?

“No tenim cap més remei que intentar girar full, perquè tenim un partit important a Vigo. Ja estem pensant en el partit contra el Celta. Estàvem fotuts però hem fet un esforç perquè tots, directius, jugadors i cos tècnic, girin full. No tenim cap altra alternativa.”

Es diu que els arbitratges donen i resten, però l'actuació de Muñiz va tenir moments d'històrica en el sentit negatiu, no troba?

“Els àrbitres et donen i et prenen, i molts cops el balanç acaba sent equilibrat, en els partits i durant la temporada, però realment aquest només ens va prendre. Tots els errors van



Rocamora, en una imatge recent LA VERDAD / DANI HERNÁNDEZ



Els àrbitres et donen i et prenen; aquest només ens va prendre

anar en la mateixa direcció. Però ens hem de fixar en la part positiva: l'equip va donar la cara, va fer un gran partit i va demostrar que batallarà tant com faci falta per quedar-se a primera divisió.”

Les circumstàncies del partit i el bon treball de l'Elx encara

van fer més dramàtica la resolució.

“Vam aconseguir un empat mesrescut en l'últim minut i, si ja no era justa la derrota, encara ho va ser menys la manera com va arribar. Va ser un desenllaç molt cruel, per als jugadors i sobretot per a l'afició. Va ser terrible, amb el que ens està costant adaptar-nos a la categoria.”

I la gent d'Elx, què hi diu? Hi va haver més jugades polèmiques, al marge del penal.

“Sí, però la que molesta més és el penal, perquè no ho és en absolut i ens resta un punt. És clar que estan dolguts, però si bé no van tenir el premi del resultat, sí que van tenir la recompensa de l'esforç dels seus jugadors. No és fàcil atreure 30.000 persones a Elx un dimecres a la nit.

Muñiz Fernández ja n'ha fet unes quantes, i gairebé sempre contra el més dèbil.

Creiem que els àrbitres són honorats i tenen dies més afortunats que altres. El de Muñiz ahir [dimecres] va ser especialment desafortunat, però no volem entrar en suspicàcies, perquè ens hem d'aixecar. ■

tat al gener i que descendirà al final del campionat. La veritat és que aquest col·legiat no hauria d'haver arbitrat aquest partit. L'any passat va estar en un parell d'ocasions sancionat sense xiular i era el designat per baixar de categoria. Només se'n va lliurar després de l'enfrontament que va mantenir el director tècnic del comitè tècnic d'àrbitres, Manuel Díaz Vega, amb el col·legiat Paradas Romero. “Díaz Vega em va perseguir per salvar el seu amic Muñiz”, va dir en una en-

Les frases

“Les evidències no cal comentar-les, encara no em crec el que va succeir al Martínez Valero”

Sandro Rosell
PRESIDENT DEL BARÇA

“Jo no hauria xiulat penal, però tots ens equivoquem. Muñiz no està en el seu millor moment”

Sánchez Arminio
PRESIDENT DEL COMITÈ D'ÀRBITRES

“Díaz Vega [director tècnic del comitè d'àrbitres] em va perseguir per salvar el seu amic Muñiz”

Paradas Romero
EXÀRBITRE

trevista recent en el diari As. Per la seva banda, el president del comitè, Victoria Sánchez Arminio, va reconèixer ahir a Bilbao que ell no hagués xiulat el

penal, reconeixent l'error del seu pupil, i va afegir que potser Muñiz “no estava en el seu millor moment per xiular”. Això sí, Sánchez Arminio va dir que “és molt bonic poder veure

les repeticions a càmera lenta” per emetre judicis.

Sembla que enrere han quedat les protestes a la casa blanca, les contínues queixes contra els àrbitres que van impulsar el Ma-

drid fins i tot a fitxar un col·legiat, Megía Dávila, per rebre i atendre els seus companys que van al Bernabéu. Fins i tot Florentino es va unir a Mourinho en la guerra contra l'arbitratge i la va portar fins i tot a instàncies de la UEFA –trucada inclosa a Platini– quan el seu equip va caure contra el Barça en les semifinals de la Champions 2011, i va activar, a més, una iniciativa contra Alves perquè el sancionessin. “Si vam perdre la Champions no va ser per nosaltres, i lluitaré per la *décima* fins

que ho aconseguixi. Dir que un jugador fa teatre no és perdre el seny”, va dir llavors Florentino, involucrat plenament en l'estratègia del seu entrenador. Fins i tot, el juny d'aquest any va mantenir una agra discussió amb l'excol·legiat Iturralde González en un programa de televisió després de manifestar clarament que el seu equip havia perdut partits de lliga “per errors arbitral”. En el Madrid ja no protesten, el vent corre al seu favor, però estan assenyalsats per l'evidència. ■



Aguirre, el revolucionari

ROTACIONS • El mexicà revoluciona l'onze amb vuit novetats en un duel marcat pel gol encaixat als 33 segons **DERROTA** • Els blanc-i-blau fan mèrits per no marxar amb les mans buides contra un Vila-real poruc que en el segon temps aprofita un contraatac

VILA-REAL

2

VILA-REAL: Asenjo, Mario, Musacchio, Pablo Íñiguez, Jaume Costa, Hernán Pérez (Aquino, 62'), Bruno, Pina (Trigueros, 80'), Cani, Giovanni i Perbet (Jonathan Pereira, 62').

ESPANYOL

1

ESPANYOL: Kiko Casilla, Mattioni, Sidnei, Moreno, Clerc (Capdevila, 68'), Raúl Rodríguez, Álex Fernández (Víctor Sánchez, 46'), Lanzarote (Stuani, 57'), Abraham, Thievy i Sergio García.

GOLS: 1-0 (1') Perbet. 2-0 (67') Jonathan Pereira. 2-1 (81') Sergio García.

ÀRBITRE: Prieto Iglesias (navarrès) va mostrar targetes grogues a Bruno; Sidnei, Víctor Sánchez i Mattioni.

PÚBLIC: el Madrigal, a Vila-real. Uns 16.500 espectadors a la graderia. Crits de "Dani Jarque" quan es va arribar al minut 21 de la primera meitat i ovació a Capdevila.

Jordi Colomé i Batlle
VILA-REAL (ENVIAT ESPECIAL)

Tota revolució té un propòsit. Una idea de millora a l'horitzó, que a vegades surt bé i a vegades, malament. I d'altres, en drama. Però com que es tracta d'esport, la tercera opció queda descartada. Ho sap prou bé Javier Aguirre, i més amb un coixí tan enviable com és sumar onze punts en les cinc primeres jornades de lliga. Ni el més optimista dels periquitos somiava en una arrencada del campionat tan beneficiosa. Així, l'entrenador mexicà, que ha planificat la temporada partint de la necessitat de començar bé, ha carregat de feina, d'hores i més hores les cames dels jugadors a l'estiu, més que tota la resta, excepte el Vila-real, rival d'ahir. Amb tres partits en sis dies, l'entrenador blanc-i-blau sabia que el risc de lesions –Fuentes l'hi va recordar dilluns– és ben present, de manera que va sacsejar tant l'onze titular que costa trobar precedents de tants canvis. Fins a vuit peces que van sortir des del inici en el 3-2 als bilbaïns en van quedar fora, alguns fins i tot de la convocatòria. Era nit d'experiments amb debu-

tants en la temporada com Mattioni, Sidnei i Clerc configurant la línia defensiva o un mig del camp orfe dels dos referents clars: ni Víctor Sánchez ni David López. El bigolejador a la banqueta, el del planter, mirant el duel per la televisió. El resultat? Un poti-poti que es va sentir estranya a l'inici amb un gol al mig minut, si bé va acabar oferint una bona cara i va merèixer més premi que el 2-1.

Casilla, Moreno i Sergio García deuriem rebre ahir una injecció d'autoestima, de sentir-se imprescindibles. Porter, central i davanter van ser els únics que van repetir en l'onze tres dies després de derrotar l'Athletic a Cornellà-el Prat. No va caldre esperar gaire per veure que l'experiment tenia un inici accidentat. Centrada d'Hernán Pérez, Cani s'imposa per dalt a la frontal i Perbet supera el porter de l'Espanyol. 33 segons. Vist i no vist. Curiosament, qui va quedar enganxat trencant el fora de joc no va ser una de les cares noves, sinó Moreno. El destí pot ser molt capritxós quan vol.

Recital de Kiko Casilla
La revolució a l'onze i a la tàctica, variant a un 4-1-4-1 amb Raúl Rodríguez da-



Thievy, intentant escapar-se ahir de la defensa d'Íñiguez ■ EFE

vant de la defensa va ensopegar d'entrada, si bé cal dir que es va refer aviat, assumint les regnes del partit de manera inesperada.

Només tres homes repetien a l'onze i Moreno va ser qui va errar en l'1-0

L'ex-Grama s'incrustava entre els centrals per intentar donar més espai a les sortides dels laterals, però el pas dels minuts va imposar la lògica, i la superioritat tècnica dels locals es va fer palpable. Tant com el motor dièsel de Sid-

nei, que no va calcular bé la distància en el minut 18 i Casilla va salvar el mà a mà amb Perbet. El brasiler en una aventura ofensiva va generar perill, però l'àrbitre no va veure les mans d'Íñiguez dins l'àrea. Els suplents van demostrar que poden reclamar minuts, si bé van tenir massa problemes per generar perill, ben al contrari d'un Vila-real que amb ben poc en feia fins convertir Casilla en el millor del primer temps, salvador davant de Gio, Pina i Mario.

Per mirar de donar més equilibri al mig del camp Aguirre va iniciar la segona part donant entrada a Víctor Sánchez. El mig-

campista està en estat de gràcia, però va sortir passat de revolucions fins al punt que en sis minuts ja li havien perdonat la segona

El públic es va desesperar veient la pitjor versió del seu equip fins ara

grogga. Després va entrar Stuani i per una raó o per una altra l'Espanyol va dur la desesperació al Madrigal, que observava la pitjor versió del seu equip en la temporada. I va obligar Marcelino a reaccionar perquè estaven tancats

sense capacitat de sortir. Doble canvi. El moviment no va variar la dinàmica, però en el 67 Cani es va escapar de dos homes i va servir el gol en safata a Pereira, un dels homes de refresc. Contraatac letal.

Per uns minuts el perfum de golejada es va sentir en l'aire a Vila-real. L'Espanyol semblava rendir-se, pecat amb Aguirre a la banqueta, així que Sergio García es va treure una jugada del no res per fer el 2-1. 10 minuts per somiar en la gesta. A Vigo ja s'havia igualar dos gols en contra. Però els locals tenen gats vells, que saben evitar ensurts. I així es va dibuixar la primera derrota. ■

ATHLETIC 2

BETIS 1

ATHLETIC: Iraizoz, Iraola, San José, Gurpegí, Laporte, Beñat, Mikel Rico, Herrera (De Marcos, 70'), Susaeta (Muniain, 74'), Aduriz i Ibai (Iturraspe, 86').

BETIS: Sara, Chica, Amaya, Paulao, Nacho, Matilla (Verdú, 57'), Xavi Torres, Juanfran, Chuli (Cedric, 72'), Salva Sevilla (Reyes, 51') i Jorge Molina.

GOLS: 0-1 (63') Jorge Molina. 1-1 (72') De Marcos. 2-1 (82') San José.

ÀRBITRE: Iglesias Villanueva. Grogues a Aduriz, Chica, Paulao, Xavi Torres, Chuli, Jorge Molina i Amaya.

COMENTARI: L'Athletic va tenir cintura per remuntar un partit que va dominar, però en què va fallar un penal amb empat en el marcador. San José, que també va marcar en l'estrena del nou San Mamés, va aconseguir el gol del triomf després d'una gran centrada d'un Ibai Gómez immens.

GETAFE 2

CELTA 0

GETAFE: Moyá, Arroyo, Lisandro López (Rafa, 81'), Alexis, Roberto Lago, Borja, Mosquera, Pedro León, Sarabia, Diego Castro (Gavilán, 76') i Miku (Colunga, 71').

CELTA: Yoel, Bellvís (Jonny, 18'), Cabral, Aurtenetxe, Costas, Oubinha, Madinda, Krohn-Dehli (Álex López, 74'), Rafinha (Santi Mina, 50'), Orellana i David Rodríguez.

GOLS: 1-0 (44') Lisandro López. 2-0 (50') Arroyo.

ÀRBITRE: González González. Grogues a Mosquera, Aurtenetxe, Arroyo.

COMENTARI: va ser el dia dels defenses al Coliseum. López i Arroyo van resoldre la visita del Celta a Madrid rematant amb encert dos llançaments des del córner. Els de Luis García sumen dos triomfs seguits a casa.

Primera divisió. Des de divendres passat, la lliga no s'ha aturat, donant com a resultat onze dies seguits de futbol. Avui s'enceta la setena jornada

El calendari no dóna treva i la lliga continua sense fre

Carles González
BARCELONA

Durant aquesta setmana el futbol en la lliga espanyola no s'ha aturat. I no ho farà fins dilluns que ve. I és que des de divendres passat, 20 de setembre, data en què va començar la cinquena jornada de lliga, la competició no ha posat el fre cap dia. Sense descans, i així serà fins al dilluns dia 30. D'aquesta manera, hauran estat un total d'onze dies consecutius en què s'han jugat partits de primera divisió.

Tal com va confirmar el president de la LFP, Javier Tebas, abans del començament del campionat es disputaran partits divendres, dissabte, diumenge i dilluns. I a aquests dies de matx habituals, s'hi ha afegit aquesta setmana una jornada intersetmanal que acabarà donant com a resultat la disputa de tres jornades de lliga en només onze dies consecutius. Tot just ahir, poc abans de les dotze de la nit, va acabar la sisena jornada de lliga, i ja avui, sense ni un moment per al res-



Susaeta i Ebert es disputen una pilota ■ EFE

pir, comença la setena. Al José Zorrilla, a les nou del vespre, el Valladolid, que va empatar contra el Llevant aguantant tota la segona part amb deu jugadors, re-

brà la visita d'un Màlaga que, tot i no haver guanyat encara a domicili en aquesta lliga, arriba a Pucela amb dinàmica positiva, ja que encadena quatre partits

1a divisió Jornada 7

Valladolid - Màlaga	22 h (C+L/Golt)
València - Rayo V...	demà, 16 h (C+L/Golt)
Almeria - Barça	demà, 18 h (C+L/Golt)
Real S. - Sevilla	demà, 20 h (C+L/Golt)
R. Madrid - Atlético	demà, 22 h (C+L)
Osasuna - Llevant	dg., 12 h (C+L/Golt)
Celta - Elx	dg., 17 h (C+L/Golt)
Espanyol - Getafe	dg., 19 h (C+L/Golt)
Betis - Vila-real	dg., 21 h (C+L/Golt)
Granada - Athletic	dill., 22 h (Cuatro)

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Barça	18	6	6	0	0	22	5
Atlético	18	6	6	0	0	18	5
Madrid	14	6	4	2	0	13	6
Vila-real	14	6	4	2	0	12	6
Athletic	12	6	4	0	2	12	10
Espanyol	11	6	3	2	1	10	7
València	9	6	3	0	3	9	10
Màlaga	8	6	2	2	2	9	4
Getafe	7	6	2	1	3	7	10
Llevant	7	6	1	4	1	5	11
Celta	6	6	1	3	2	7	9
R. Sociedad	6	6	1	3	2	5	7
Betis	5	6	1	2	3	6	7
Sevilla	5	6	1	2	3	10	12
Granada	5	6	1	2	3	3	5
Valladolid	5	6	1	2	3	4	7
Elx	4	6	0	4	2	5	9
Almeria	3	6	0	3	3	10	15
Osasuna	3	6	1	0	5	5	12
Rayo Vallecano	3	6	1	0	5	5	20

Ligue 1 Jornada 7

Montpellier - Rennes..... 0 - 0

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Mònaco	17	7	5	2	0	13	3
París SG	15	7	4	3	0	10	4
O. Marsella	14	7	4	2	1	10	5
Lilla	13	7	4	1	2	8	4
Rennes	12	7	3	3	1	7	4
St. Étienne	12	7	4	0	3	9	7
Niça	11	7	3	2	2	10	9
O. Lió	10	7	3	1	3	12	7
Nantes	10	7	3	1	3	8	7
Reims	10	7	2	4	1	5	4
Tolosa	9	7	2	3	2	6	8
Guingamp	8	7	2	2	3	10	9
Montpellier	8	7	1	5	1	8	10
Bastia	8	7	2	2	3	5	8
Evian	8	7	2	2	3	9	13
Lorient	7	7	2	1	4	6	9
Aiacci	6	7	1	3	3	5	8
Girondins	6	7	1	3	3	6	10
Valenciennes	3	7	1	0	6	4	12
Sochaux	2	7	0	2	5	4	14

Serie A Jornada 5

Inter - Fiorentina..... 2 - 1
0-1 (60') Rossi de penal. 1-1 (72') Cambiasso. 2-1 (83') Jonathan

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Roma	15	5	5	0	0	12	1
Inter	13	5	4	1	0	15	2
Nàpols	13	5	4	1	0	12	4
Juventus	13	5	4	1	0	10	4
Fiorentina	10	5	3	1	1	11	6
Lazio	9	5	3	0	2	9	8
Livorno	8	5	2	2	1	7	4
Torí	8	5	2	2	1	8	7
Udinese	7	5	2	1	2	7	6
Verona	7	5	2	1	2	7	8
Càller	6	5	1	3	1	7	8
Milan	5	5	1	2	2	10	10
Parma	5	5	1	2	2	6	9
Genoa	4	5	1	1	3	5	8
Chievo	4	5	1	1	3	5	10
Bolonya	3	5	0	3	2	7	11
Atalanta	3	5	1	0	4	6	10
Sampdoria	2	5	0	2	3	4	10
Catània	1	5	0	1	4	2	10
Sassuolo	1	5	0	1	4	2	16

La radiografia de 1a divisió



FIGURA



Diego Costa
Atlético de Madrid
El davanter de l'Atlético de Madrid està en un moment molt dolç, ja ha fet set gols en sis partits i encapçala la llista de golejadors juntament amb Messi.

LA DADA

20

gols
ha encaixat el Rayo Vallecano en els sis partits de lliga disputats. Una mitjana de més de 3 dianes per matx. Cuers, els de Paco Jémez només han guanyat en un duel, en l'estrena de la lliga, i han perdut els altres cinc de manera consecutiva.

VALORACIÓ

↑
El València es pren un respir i després d'un dubitatiu començament encadena dues victòries.

?
L'inici de l'Atlético és espectacular, amb un ple de victòries. Aguantarà el ritme per ser una alternativa?

↓
Muñiz Fernández va perdonar l'expulsió a Sergio Ramos i va xiular un penal inexistent amb el temps exhaurit.

LES XIFRES

MINUTS
297
fa que el Granada no marca al seu feu. Aquest curs, cap gol en tres duels.

GOLS
4
ha encaixat Willy Caballero, i el Màlaga és l'equip menys golejat.

VICTÒRIES
0
han aconseguit l'Almeria i l'Elx en les sis jornades de lliga. Tres empats.

PUNTS
18
sumen el Barça i l'Atlético, en una arrencada immaculada.

BREUS

Denis Txerixev, mes i mig de baixa. L'extrem rus, enguany cedit pel Real Madrid al Sevilla, s'estarà sis setmanes allunyat dels terrenys de joc a causa d'un trencament muscular que es va fer al bíceps femoral esquerre. ■ EL 9

Deco, ja retirat, suspès per dopatge. El tribunal superior de justícia esportiva del Brasil va confirmar la sentència a l'exjugador del Barça, que va donar positiu en un control a principi d'any. ■ EL 9

El Mònaco renova un dels seus valors. El conjunt del principat va anunciar la renovació de Layvin Kurzawa, internacional francès sub-19 fins al 2018. ■ EL 9



3a divisió. La directiva admet que no té els diners amb què comptava per destinar a la plantilla i el ja exdirector esportiu presenta la dimissió. La incertesa arriba ara al vestidor

Alsina deixa el Palamós per desavinences amb la junta

P. Subirana / G. Freixa
PALAMÓS

Gir de 180 graus a Palamós. Oriol Alsina i el degà del futbol català han partit peres després de quatre mesos de relació. El club palamosí va engregar un projecte engrescador el mes de maig passat i va encomanar la feina de confeccionar la plantilla a Oriol Alsina. El també director esportiu llagosterenc va muntar la plantilla i també un nou cos tècnic, però ara, amb poc més d'un mes de competició transcorregut, la junta directiva, forçada pels problemes econòmics, té previst fer alguns canvis que fins i tot podrien afectar els jugadors del primer equip groc-i-blau, i per això Alsina ha decidit plegar: "Se'm va encarregar muntar un equip competitiu i crec que la vaig encertar. Ara canvien algunes coses i jo no en vull formar part", va explicar Oriol Alsina.

En aquest inici de temporada, suports econòmics tant en l'àmbit empresarial com també en l'institucional, i la campanya d'abonaments han fallat, i el pressupost que s'havia previst s'haurà de reduir dràsticament, arribant a una possible rebaixa del 40%. "No és un problema econòmic amb la meua persona, sinó amb



Oriol Alsina parla amb el president del Palamós, Miquel Aguilar, sobre la gespa del municipal ■ EL 9

els jugadors. S'hauran de prendre mesures dràstiques i em sap greu per ells, no vull veure patir els jugadors. Són coses extraesportives. Jo marxo amb la consciència tranquil·la, perquè vaig fer bé la meua feina", indica Alsina, que ara continuarà centrat en la seva tasca de director tècnic a Llagostera: "Hi ha molta feina a fer allà. Ara

seré un soci i un aficionat més del Palamós, i malgrat tot això els desitjo tota la sort del món." Alsina deixa en mans de la directiva el futur del cos tècnic i de la totalitat de la plantilla, en què hi ha tres jugadors cedits pel Llagostera. El rendiment del Palamós en la lliga ha estat molt positiu sota la direcció esportiva d'Alsina. En aquest inici de

competició, l'equip dirigit per Jordi Guerrero ja ha sumat 11 punts i també ha aconseguit victòries de prestigi, com ara la que va protagonitzar al camp del Figueres (1-3).

"Això no pinta gens bé"

Al vestidor palamosí la notícia va ser rebuda amb preocupació, i així ho va manifestar el capità Joan

Bayona: "És clar que això pot afectar en l'aspecte esportiu. Pot ser que rebem una retallada important, i potser alguns jugadors no es poden quedar a Palamós perdent diners. Això no pinta bé", va comentar el porter. Bayona va destacar que els resultats obtinguts en aquest començament de temporada havien aixecat la moral de

l'equip i que ara la patacada era forta: "El projecte pintava molt bé, i tot feia pensar que aquest curs no hauríem de lluitar per evitar el descens. Ara caldrà veure com queda tot." En els pròxims dies la junta directiva es reunirà individualment amb tots els jugadors per pactar la rebaixa de les seves fitxes. El que sí que es complirà tal com s'havia pactat són

Fi del projecte

"Jo he fet la meua feina al club. Ara canvien algunes coses i jo no en vull formar part"

Retallades

"No vull veure patir els jugadors. S'hauran de prendre mesures dràstiques"

els endarreriments en els seus.

Des del club es va confirmar que la davallada econòmica ha estat molt greu en aquest inici de curs: "Si no tens els diners no pots pagar, i algun reajustament haurem de fer. Ja no tindrem el patrocinador principal, i això s'ha notat molt. Si hem de prescindir d'algun jugador ho hauré de fer. Quan hem comunicat que caldria tocar fitxes de jugadors, Oriol Alsina ha decidit plegar", va destacar el president, Miquel Aguilar. Les pròximes hores seran mogudes a Palamós, ja que la junta directiva haurà de prendre decisions importants per al futur. ■

Una relació de només 127 dies amb el degà

G. Freixa
PALAMÓS

Després d'unes setmanes d'incertesa i certa desmotivació expressada a través dels mitjans de comunicació per continuar a Llagostera, Oriol Alsina va revelar el 23 de maig que el projecte a segona B amb el club del Gironès es mantenia, però que també s'incorporava al Palamós en la funció de director esportiu. La decisió va ser discutida per molta

Incorporacions

Oriol Alsina ha fet vuit fitxatges com a director esportiu del Palamós

gent –funcions en dos clubs diferents?– però a Palamós es va rebre amb una certa il·lusió. Alsina es va posar a treballar de seguida en la confecció de la plantilla, i, després que

Eduardo Vilchez marxés cap a Olot, un home de la seva confiança, Jordi Guerrero, va ser l'escollit per dirigir la banqueta palamosina.

Sota la batuta d'Alsina es va aconseguir renovar el bloc del curs passat, destacant per sobre de tot la continuïtat del goleador Javi Revert. Els primers fitxatges de l'equip del Baix Empordà –Pugui, Maik Molist i Sergi Arimany– van destacar el paper clau que havia tin-

gut el director esportiu en les seves incorporacions. En ple mercat de fitxatges, el Llagostera i el Palamós van organitzar de manera conjunta un draft per seleccionar jugadors que es va fer al municipal palamosí. Les vinculacions entre els dos clubs s'anaven fent més sòlides i jugadors com ara Cano, Cunill, Marc García o Anas passaven d'un equip a l'altre amb el vistiplau d'Alsina.

L'inici de la competi-

ció, amb un triomf històric al camp de l'etern rival, el Figueres, feia vibrar l'afició i també el director esportiu. El Palamós és molt a prop de firmar el millor inici de lliga de l'última dècada, però ara la marxa d'Oriol Alsina, amb tots els fronts que deixa oberts, genera molts dubtes de cara al futur: com afectarà tota aquesta situació la plantilla? Quina serà la reacció del club a la decisió d'Oriol Alsina? ■



Oriol Alsina ■ J.S.

2a divisió B. L'Olot mostra plena confiança en els actuals jugadors de què disposa. Tot i això, a través del seu secretari tècnic, es manté atent al mercat per valorar si fa algun fitxatge al gener

Contents amb la plantilla

Joel Sebastian
OLOT

L'Olot ha sumat nou dels quinze punts possibles en les primeres cinc jornades de lliga. Una trajectòria definida pel club com a bona –compten per victòria els tres partits que han jugat com a locals, i per derrota els dos que han disputat com a visitants– que està en consonància amb el discurs optimista que es té sobre els components de la plantilla actual: “Estem contents amb la plantilla que tenim. Vam tenir sort i vam poder fitxar tots els que volíem fitxar. El club ara mateix no busca res”, explica el secretari tècnic, David Comamala.

Atents al mercat

La professionalització de l'entitat garrotxina amb la creació de la figura del secretari tècnic permet al club estar atent durant tot l'any al mercat de jugadors. “La nova estructura està pensada per estar atents sempre. Però fins al gener no valorarem si ens cal o no fitxar, i si tenim possibilitats de fer-ho”, analitza Comamala, que insisteix: “No tenim cap necessitat d'incorporar al-



Reverter disputa una pilota amb Barril (Ontinyent) en el darrer partit de lliga ■ MANEL LLADÓ

A Canàries vinculen Omar Fleitas a l'Olot

En els últims dies, la premsa canària ha vinculat el jove Omar Fleitas, exjugador del Las Palmas B, amb l'Olot. Fleitas va deixar el filial insular el 30 de juny després de pujar a segona B i en l'actualitat ha demanat

la baixa a l'Atlético Granadilla (tercera divisió canària). Des de les illes Canàries confirmen que el migcampista podria fer una prova amb el conjunt olotí, fet que el secretari tècnic de l'entitat ha desmentit categòri-

cament. “No sabem ni qui és. Des del club ara mateix no mirem res. Tenim una plaça lliure sub-23 i hauria de ser un jugador a l'atur. No sé d'on surt tot això”, explica el secretari tècnic de l'Olot, David Comamala.

Les reaccions

“Estem contents amb la plantilla que tenim. Vam tenir sort i vam poder fitxar tots els que volíem fitxar. Ara mateix el club no busca res”

“Sempre estem atents al mercat però fins al gener no valorarem si ens cal o no fitxar, i si tenim possibilitats de fer-ho”

David Comamala
SECRETARI TÈCNIC DE L'OLOT

gú més ara. Tenim la millor plantilla que podíem tenir.”

Bon inici a segona B

“Tot just hem jugat els primers cinc partits a segona B en la història del club. Sumem nou punts, som forts a casa i potser l'únic que podem demanar és millorar i ser més competitius a fora”, diu Comamala en la seva particular valoració de l'inici de lliga de l'Olot, que diumenge tindrà una altra prova de foc a camp contrari, contra l'Olímpic (a les 5). ■

BREUS

L'Olot anuncia que té 1.105 socis. A través del seu Twitter, l'Olot va anunciar ahir que ha arribat a la xifra gens menyspreable de 1.105 socis. El club garrotxí va recordar que durant la temporada 1958/59 es va arribar a 1.162 socis, i aquesta és la següent fita que volen superar aquest any. ■ EL 9

I la grada d'animació es consolida. El club olotí també va informar de la creació espontània d'una grada d'animació al lateral del municipal. En aquest sector és indispensable vestir amb samarreta vermella i animar. Diversos components de la grada organitzaran dinars previs als partits i altres actes per fomentar l'animació. ■ EL 9

El Llagostera a casa, en diumenge. El Llagostera i l'Hospitalet han fet arribar una proposta d'horari a la federació. El duel es jugaria el diumenge 6 d'octubre a les 12 del migdia. Aquesta jornada de lliga queda enmig dels dos partits de copa federació que el Llagostera jugarà contra l'Espanyol B, i que es disputaran el 2 i el 9 d'octubre. ■ EL 9

Div. d'honor juvenil. L'equip gironí visita el Barça amb la intenció de complicar les coses al campió. El partit es juga avui perquè els blaugrana tenen partit europeu dimecres a Glasgow

El Girona vol competir en un escenari incòmode

Joel Sebastian
GIRONA

El Girona visita la ciutat esportiva del Barça (a les 9) en el partit corresponent a la quarta jornada de la lliga de divisió d'honor, avançat per la participació del conjunt blaugrana en la UEFA Youth League –la copa d'Europa de la categoria–. El conjunt blanc-i-vermell intentarà plantar cara i competir contra un rival cridat a ser clar favorit per guanyar la lliga. L'actual campió de la com-

petició mesurarà les forces d'un equip gironí en clara línia ascendent, pel que fa al joc, però mancat d'un bon resultat. “Anem pel bon camí, dominem els partits i la il·lusió dels jugadors es manté intacta”, explica el tècnic del Girona, Pau Hidalgo, que referent al Barça ho té clar: “Sens dubte és el candidat a guanyar la lliga. Són un equip molt compensat amb grans individualitats.”

Sabedors que les possibilitats d'aconseguir algun punt són remotes, el Giro-

na voldrà incomodar un Barça que no es pot permetre més ensopegades –va empatar contra el Nàstic (1-1) en la primera jornada–. “En aquests partits sempre tenim més a guanyar que a perdre, intentarem competir bé i que on no arribi la qualitat arribin les ganes i la il·lusió”, hi afegeix Hidalgo, que per al matx contra el conjunt blaugrana dirigit per Jordi Vinyals, un conegut del futbol català, no podrà disposar de Mario i Marçal, els dos lesionats. ■



Pau Hidalgo en un partit del curs passat ■ LL. SERRAT

1a catalana. El futbolista ha estat sancionat amb quatre partits de suspensió per haver agredit un rival en el matx contra el Farners

Dura sanció per a Mahamadou Jabbie, de la Jonquera

J. Sebastian
GIRONA

El comitè de competició ha decidit aplicar una dura sanció al jugador de la Jonquera Mahamadou Jabbie. El futbolista africà va agredir un contrari durant l'enfrontament contra el Farners i, després que l'àrbitre ho reflectís en l'acta del matx, ha estat sancionat amb quatre partits de suspensió.

També amb representació gironina, Mate (Pe-

ralada), Ricky Solà (Farners) i Zakaria (Banyoles) han estat sancionats amb un partit cada un.

Rep el Guixols

L'expedició del Guixols va marxar molt enfadada per l'actuació arbitral del camp del Vilassar de Dalt. Les protestes s'han convertit en dos partits de sanció per a Moha i l'entrenador de l'equip, Ramon Monràs, i amb un partit més per a Sergi Ramírez, per doble amonestació. ■



CICLISME

Matí rodó de ciclisme amb la celebració del Memorial Miquel Poblet

❖ El ciclisme català va vestir, diumenge passat, les seves millors gales per obrir el cicle d'actes en record a Miquel Poblet, el millor ciclista català de la història, mort el passat mes d'abril. El plat fort es va centrar en el velòdrom d'Horta amb la celebració del Memorial Miquel Poblet, també Omnium Internacional Ciutat de Barcelona, amb la participació de 42 especialistes de ciclisme en pista de Catalunya, València, Navarra, Euskadi, Múrcia i Veneçuela. Els guanyadors van ser Sergio Aliaga a l'omnium de velocistes, Helena Casas a l'omnium femení i la parella valenciana formada per Arturo Mora i Julio Alberto Amores a l'omnium de fons.

Abans es va donar el tret de sortida a la Festa del Pedal, un esdeveniment que enguany arribava al seu 80è aniversari. La ruta tenia el seu final a Sant Cugat, però abans, els 150 ciclistes van fer una parada a Montcada i Reixac davant el pavelló de Miquel Poblet, on es va realitzar una ofrena floral. Ja a Sant Cugat es va fer un reconeixement als clubs parti-

cipants i a aquelles entitats que han superat els 50 anys de trajectòria. Paral·lelament als voltants del velòdrom, el circuit permanent de BMX va acollir una mànega del Trofeu Generalitat, arrodonint la matinal que obre el període de record al ciclista que va canviar aquest esport fa més de 50 anys.

A més, divendres i dissabte es van proclamar els nous campions de Catalunya de ciclisme en pista i es va fer un homenatge als esportistes catalans pels seus èxits en el passat Campionat del Món de ciclisme adaptat.

Els nous campions de Catalunya són Christian Astals a omnium open fons, Itmar Esteban a omnium open velocitat, Elisabet Bru a omnium fèmines fons, Helena Casas a omnium fèmines velocitat, Jordi Lopez a omnium cadet fons, Alejandro Sanchez a omnium cadet velocitat, Ignacio Avila-Joan Font al tàndem, Juanjo Mendez a ciclisme adaptat masculí i Raquel Acinas a ciclisme adaptat femení.



CURSES D'ULTRARESISTÈNCIA

Núria Picas i Luis Alberto Hernando, guanyadors de la Cavalls del Vent gran premi Diputació de Barcelona

❖ La Salomon Nature Trails Ultra Cavalls del Vent Gran Premi Diputació de Barcelona es va celebrar aquest passat cap de setmana amb inici i final a Bagà. Aquesta cursa d'ultra resistència de muntanya transcorre per la mítica travessa que uneix vuit refugis al Parc Natural del Cadí Moixeró.

Luis Alberto Hernando, amb un temps de 10 h 23 min 9 s, va ser el primer classificat absolut, mentre que la catalana Núria Picas es va imposar en la categoria femenina per tercer any consecutiu, amb un temps de 12 h 5 min 4 s. En aquesta edició, que va comptar amb més d'un miler d'inscrits, es va incrementar el recorregut fins als 100 km, 20 km més respecte l'edició de l'any passat.

La cursa va comptar amb el suport de la Diputació de Barcelona,



El recorregut es va incrementar en 20 km respecte del de l'any passat

que li dona el reconeixement de Gran Premi, de l'Ajuntament de Bagà, de l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya, Turisme del Berguedà i el Parc Natural del Cadí-Moixeró, a més d'empreses privades.

PÀDEL

La UFEC inaugura dues pistes de pàdel al Centre Esportiu de Salt

Es tracta de les primeres pistes de pàdel en aquest municipi

❖ La Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC) aposta pel pàdel a Salt amb la inauguració de dues pistes a les seves instal·lacions del municipi gironí. Les noves pistes del Centre Esportiu de Salt, gestionat per la UFEC, són les primeres que es construeixen en aquesta localitat.

La inauguració va tenir lloc divendres passat amb la presència del president de la Unió de Federacions, David Moner; l'alcalde de Salt, Jaume Torramadé; l'excaldesa del municipi, Iolanda Pineda; i el delegat a Girona de la Federació Catalana de Pàdel (FCP), Raimon Nadal, que va ser dels primers jugadors en estrenar les pistes.

Una representació de jugadors i jugadores de la delegació gironina de la FCP van fer una exhibició de pàdel abans dels parlaments per part de David Moner i Jaume Torramadé.

Podran gaudir d'aquestes pistes



L'alcalde de Salt, Jaume Torramadé, i el president de la UFEC, David Moner.

tant els abonats i abonades del Centre Esportiu, com qualsevol persona que estigui interessada en jugar a pàdel, fent la reserva amb un màxim de 15 dies d'antelació.

Amb les pistes es milloren els serveis esportius de la vila de Salt i es complementen les propostes que ofereix el centre en activitats i serveis per als seus abonats i abonades.

AGENDA ESPORTIVA

AGILITY

Data: 28/09/13-29/09/13
Esdeveniment: 3A PROVA TEMPORADA 2013/1
Lloc: TÀRREGA

ATLETISME

Data: 29/09/13
Esdeveniment: 10È KM DE LES CORTS
Lloc: BARCELONA

AUTOMOBILISME

Data: 27/09/13-28/09/13
Esdeveniment: CAMPIONAT CATALUNYA VELOCITAT
Lloc: CASTELLÓ

ENTITATS

EXCURSIONISTES

Data: 29/09/13
Esdeveniment: PUJADA AL MONTSIÀ. JÚNIOR I SUB-23
Lloc: ALCANAR

ESQUAIX I RAQUETBOL

Data: 24/09/13-28/09/13
Esdeveniment: 15È TROFEU INTERNACIONAL CIUTAT DE BARCELONA
Lloc: CN SANT ANDREU

MOTOCICLISME

Data: 29/09/13
Esdeveniment: TRIAL DE NENS DE MARTORELL. CAMPIONAT DE CATALUNYA
Lloc: MARTORELL

PATINATGE

Data: 28/09/13-29/09/13
Esdeveniment: CAMPIONAT DE CATALUNYA DE PATINATGE ARTÍSTIC
Lloc: MATARÓ

PIRAGÜISME

Data: 29/09/13
Esdeveniment: ASCENS I DESCENS DE LA MITJANA
Lloc: LLEIDA

'PITCH AND PUTT'

Data: 27/09/13-29/09/10
Esdeveniment: 11A PROVA. RÀNQUING FCPP
Lloc: OLLER DEL MASDEL

SALVAMENT I SOCORRISME

Data: 28/09/13
Esdeveniment: CAMPIONAT RESCUE FESTIVAL I CAMPIONAT CATALUNYA DE PLATJA. TOTES LES CATEGORIES
Lloc: CASTELLDEFELS

TENNIS

Data: 23/09/13-29/10/13
Esdeveniment: CIRCUIT ABSOLUT DE LA FCT
Lloc: L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

TRIATLÓ

Data: 29/09/13
Esdeveniment: VII TRIATLÓ CIUTAT DE GAVÀ
Lloc: GAVÀ



Esdeveniments esportius per tothom

www.diba.cat/esports

BCN+ Barcelona és molt més

Diputació Barcelona



De súbdit a virrei

PARELLA DE FET. Valverde i Purito, inseparables fa uns quants anys, es disputen el lideratge de la selecció espanyola en el mundial d'Itàlia

Alejandro Valverde i Joaquim Rodríguez, en una de les etapes de la Vuelta a Espanya ■ EFE

Lluís Simon
BARCELONA

La trajectòria d'Alejandro Valverde (1980, Múrcia) i Joaquim Rodríguez (1979, Parets del Vallès) ha estat inversament proporcional. En l'antic Caisse d'Épargne, l'actual Movistar d'Eusebio Unzué, van ser inseparables. Del 2006 al 2009 Valverde va ser el ciclista més regular del pilot internacional, però bona part de les seves victòries i llocs d'honor van ser fruit de la col·laboració abnegada de Rodríguez, que durant quatre anys va ser el gregari més talentós del ciclisme mundial.

A mesura que el ciclista murcià construïa un palmarès sobrenatural, Rodríguez es va anar adonant de les seves possibilitats individuals. Abans, la seva principal victòria, el campionat d'Espanya del 2007, havia arribat en un gest de generositat de Valverde, que no li va disputar el títol.

El punt d'inflexió va ser el 2009, l'última temporada en què el català va estar

Mínguez: "Valverde serà el líder"

Tot i que el circuit de Florència, on diumenge es disputarà el mundial és favorable a les aspiracions de Joaquim Rodríguez, el seleccionador espanyol, el veterà però debutant Javier Mínguez, va anunciar el dia de la convocatòria que el líder natural de la selecció és Alejandro Valverde: "Pel recorregut la nostra primera opció és ell." El

problema que pot tenir l'equip espanyol és precisament, aquest, de lideratge. A banda de Rodríguez, que també és un clar aspirant al podi, figuren a l'equip Dani Moreno, Alberto Contador i Samuel Sánchez, que per palmarès també es poden veure amb capacitat de disputar la victòria als altres grans favorits.

a les ordres del seu líder. Després de completar una primera part de la temporada excel·lent, l'equip va confirmar al ciclista de Parets que finalment podria debutar en el Tour de França, un objectiu que Purito perseguia des de la seva estrena com a professional (2001). Però Rodríguez va ser destinat, una vegada més, a fer de guardaespalles de Valverde en la Vuelta a Espanya. El murcià obtindria la seva primera gran volta, però perdria Rodríguez, esportivament, per sempre més. El català va negociar

un contracte amb el Katusha amb la condició que seria el líder de l'equip, un canvi que ell creia transcendent just la temporada que havia fet 30 anys.

El primer senyal que Rodríguez havia començat a trobar el seu camí va ser la cursa del mundial del 2009. Com sempre, havia de fer gregari d'Alejandro Valverde, ja que el circuit de Mendrisio (Suïssa) semblava dissenyat expressament per al ciclista espanyol. Rodríguez no tan sols va fer la seva feina escapant-se durant més de mitja cursa, sinó que en

els quilòmetres finals va fer gestos clars d'esperar que Valverde enllacés amb el grup capdavanter. Però Valverde no arribava i la meta s'acostava. Purito va decidir llavors anar a la seva. Va saltar Cadel Evans. Li va anar al darrere amb Aleksandr Kolobnev i finalment va pujar al podi com a tercer, un resultat històric.

Però allò va ser només el començament. Mentre Valverde va estar dos anys sancionat per dopatge (2010 i 2011) el ciclista català va tocar el cim esdevenint el primer del rànquing mundial en la seva primera temporada al Katusha amb victòria en la Volta inclosa, a banda de pujar per primer cop al podi d'una gran volta (3r a la Vuelta). Amb el retorn de Valverde a la primera línia, ja com a líder del Movistar, Rodríguez va demostrar que finalment l'alumne ha superat el mestre amb resultats tan rellevants com els podis en el Giro i la Vuelta (2012) i en el Tour (2013), a banda de tornar a ser el número 1 del món el 2012. ■

Les trajectòries

		Alejandro Valverde		Joaquim Rodríguez	
Mateix equip: CAISSE D'ÉPARGNE	2006	RÀNQUING UCI	1r	139è	
		Vuelta a Espanya	2n	17è	
		Lieja-Bastogne-Lieja	1r	12è	
	2007	RÀNQUING UCI	4t	115è	
		Volta al País Basc	5è	9è	
		Amstel Gold Race	6è	11è	
		Campionat d'Espanya	2n	1r	
	2008	RÀNQUING UCI	1r	90è	
		Amstel Gold Race	3r	8è	
		Fletxa Valona	21è	8è	
		Lieja-Bastogne-Lieja	1r	8è	
		Sant Sebastià	1r	12è	
2009	RÀNQUING UCI	2n	32è		
	Lieja-Bastogne-Lieja	19è	2n		
	Volta a Burgos	1r	14è		
	Vuelta a Espanya	1r	7è		
	Campionat del món	9è	3r		
Equips diferents	2012	RÀNQUING UCI	5è	1r	
		Fletxa Valona	46è	1r	
		Vuelta a Espanya	2n	3r	
	2013*	RÀNQUING UCI	5è	2n	
		Fletxa Valona	7è	6è	
		Lieja-Bastogne-Lieja	3r	2n	
		Dauphiné	7è	16è	
		Tour de França	8è	3r	
		Vuelta a Espanya	3r	4t	

* Temporada no acabada

BREUS

FUTBOL SALA PRIMERA DIVISIÓ

El Barça recupera Fernandão i Cristian abans de la visita a l'Inter

Barcelona. El Barça Alusport es juga el lideratge a la pista de l'Inter Movistar –a les 9 per Esport 3– en una pugna que enfrontarà els dos únics equips que han sumat els sis punts en joc a primera divisió. Mare Carmona podrà disposar de tot el seu arsenal amb l'entrada a la convocatòria del pivot Fernandão i del porter Cristian. Tot i que només s'han disputat dues jornades, el partit enfrontarà l'equip més golejadors, l'Inter (17), i el que menys gols ha encaixat, el Barça (1). Precisament, aquesta pot ser una de les claus de l'enfrontament. "Penso que el nostre factor diferencial els tres últims anys ha estat la defensa. Quan nosaltres hem estat molt bé defensant, normalment hem tingut més èxits que derrotes", ressalta Carmona. ■ EL 9

POLÍTICA ESPORTIVA

Denuncien irregularitats en les subvencions del Consell Català

Barcelona. La Sindicatura de Comptes de Catalunya ha detectat nombroses irregularitats en la concessió de subvencions del Consell Català de l'Esport (CCE) en l'exercici del 2010, per un import total de 39,45 milions d'euros. En el seu informe, la sindicatura assenyala que totes les subvencions es van adjudicar de manera directa, sense cap convocatòria pública i sense acreditar les raons d'interès públic, social, econòmic o humanitari que poguessin dificultar la realització de convocatòries públiques, tal com estableix la normativa vigent. ■ EL 9

WATERPOLO

Els favorits golegen en els quarts de la copa Catalunya

Barcelona. L'anada dels quarts de final de la copa Catalunya va quedar marcada per les espectaculars golejades dels dos grans favorits al títol, l'Atlètic Barceloneta contra el CN Catalunya (5-30) i del CN Sabadell femení a la piscina del Santa Eulàlia (0-40). Els altres resultats en categoria masculina van ser: Poble Nou-CN Barcelona, 13-15; Mataró Quadis-CN Sabadell, 8-5; i el Mediterrani-Terrassa, 6-13. En categoria femenina van completar la jornada: Terrassa-Sant Andreu, 11-11; Sant Feliu-Mediterrani, 3-21; i Rubí-CN Mataró La Sirena, 7-15. Els partits de tornada es disputaran demà. ■ EL 9

GOLF CIRCUIT EUROPEU

De la Riva, a tres cops del lideratge en el campionat Dunhill

Barcelona. El barceloní Eduard de la Riva (67, -5) és a tres cops del lideratge del campionat Alfred Dunhill, que es disputa simultàniament a tres camps escocesos. De la Riva juga a Kingsbarns i l'altre català en competició, Pablo Larrazábal, juga a Carnoustie, on va signar una targeta amb 70 cops (-2). ■ EL 9

SELECCIONS CATALANES

Catalunya, dotzena en la copa d'Europa de futbol australià

Bordeus (França). La selecció catalana va pagar la poca preparació i el fet de no disposar d'una lliga, i no va poder evitar la dotzena i última posició de la copa d'Europa de futbol australià, que s'ha disputat a Bordeus. En la fase de grups, van perdre contra Islàndia (66-9) i Anglaterra, la posterior campiona (116-2). En la copa de consolació va sucumbir contra els Crusaders (un equip amb jugadors de diferents nacionalitats, però majoria de francesos), per 81-10, i va tancar la competició amb una altra derrota contra Noruega (78-19). Catalunya va poder disputar aquesta competició gràcies als recursos aconseguits després d'una campanya de micromecenatge. ■ EL 9

Handbol. Els blanc-i-verds debutaran en la copa, d'aquí a tres setmanes a casa i a partit únic contra l'Octavio, amb qui van obrir el curs a plata (32-24)

El Bordils s'endú el segon premi gros del sorteig

Borja Sánchez
BORDILS

El premi gros i equip a evitar era el Barça B, campió de lliga i que no va pujar a Asobal per raons òbvies. I després del filial blaugrana, el segon pitjor rival per a la primera volta de la copa, el sorteig de la qual es va fer ahir al migdia a Madrid, era l'Octavio. Sí, debutar a Vigo va estar molt bé (32-24), pel fet de jugar el primer partit en la segona categoria estatal i fer-ho, a més, contra una plantilla feta per jugar a l'Asobal aquest mateix curs. Els deutes de l'entitat gallega van fer que l'equip baixés a plata quan ja s'havia publicat el calendari, i que el Bidasoa base ocupés el seu lloc cedint, així, la condició de màxim favorit a l'ascens per a l'equip d'As Travesas. Però en el sorteig d'ahir no es tractava de tenir un premi gros, al contrari: la xavalla convidava a l'optimisme el Bordils, conscient que si passa la primera eliminatòria, el 19 d'octubre i a un sol partit, tornarà a jugar a casa també a partit únic i contra un equip que segurament ja seria d'Asobal.

La distància

Els quilòmetres que separen Vigo de Bordils poden ser el primer aliat de l'equip que dirigeix Pau Campos. Perquè els gal·lecs faran el desplaçament per carretera. I un



Fernández va fer deu gols al Bordils en el primer partit de lliga ■ DIARIO ATLÁNTICO

Les reaccions

“Mala sort. Havíem posat molta il·lusió en aquest partit: contra un equip de mitja taula podíem passar i dur un equip d'Asobal a Bordils”

“Hem de veure com s'ho plantegen ells. Potser no en tenen tantes ganes, l'últim desplaçament anaven justos i és un viatge complicat”

“L'afició hi fa molt, ja ens ho ha demostrat molts cops. Però l'Octavio és un candidat a pujar”

Pau Campos TÈCNIC BORDILS

altre factor a tenir en compte és l'efecte blanc-i-verd, la posada en escena. Guanyar el primer partit de lliga a casa –27-26 amb el Chapela, dissabte passat– descarrega de

pressió l'equip de Pau Campos. La comunió amb el públic és permanent. L'afició viu el partit a mig metre de la pista i demà mateix, amb el Torrelavega, es podrà veure fins a

quin punt aquest efecte blanc-i-verd ajuda l'Handbol Bordils a escurçar la distància respecte a plantilles superiors a la seva, sobretot des del punt de vista econòmic. ■

BREUS

Salt acollirà una copa del món de piragüisme.

Salt i Sort compartiran l'organització d'una cita de la copa del món de piragüisme en aigües braves, que es disputarà el juliol del 2014 i els detalls de la qual es donaran a conèixer avui a l'ajuntament de Salt. ■ EL 9

La Primera Milla Urbana de Banyoles, demà.

El passeig Antoni Gaudí serà l'escenari demà, a les set de la tarda, de la Primera

Milla Urbana de Banyoles, una prova de caràcter popular que organitza el CN Banyoles i que recupera una prova que ja s'havia disputat a la capital del Pla de l'Estany però amb un caràcter més competitiu i només per a atletes federats. ■ EL 9

Novetats en la cursa de muntanya de Girona.

La tercera edició de la cursa de muntanya de Girona té en una prova de 10 quilòmetres (i 400 metres de

desnivell) el dissabte 2 de novembre a la tarda la principal novetat. L'endemà, la Transgavarres, amb sortida de Palamós i arribada a Girona, tindrà 60 quilòmetres i les curses amb sortida i arribada de Girona, 26 i 18. ■ EL 9

Pinto, a l'MTB Himalaya.

Luis Leao Pinto (Bicis Esteve) comença avui l'MTB Himalaya, que es disputa des d'avui i fins al 3 d'octubre i que presenta un recorregut de 500 qui-

lòmetres i 10.000 metres de desnivell acumulat, amb una altitud màxima de 3.400 metres. ■ EL 9

La marxa BTT de la Jonquera, ajornada.

La prova, que s'havia de disputar demà al matí, es va ajornar, segons va comunicar ahir la delegació de Girona de la Federació Catalana de Ciclisme, que comunicarà la nova data. La prova tenia un recorregut de 35 quilòmetres i un de 13. ■ EL 9

Alpinisme. L'osonenc escala la sisena muntanya més alta del món en 20 hores des del camp base i ja té nou de les catorze muntanyes de més de 8.000 metres en el seu palmarès

Latorre fa el cim al Cho Oyu

Marc Salgas
BARCELONA / KÀTMANDU

Ferran Latorre va completar ahir amb èxit l'ascensió al cim del Cho Oyu (8.201 m), la sisena muntanya més alta del món i el novè vuit mil del seu palmarès. L'alpinista osonenc havia sortit dimecres al matí del camp base, aprofitant una finestra de bon temps, i es va dirigir al camp 2, on va descansar unes hores. Cap a les vuit del vespre feia l'atac definitiu i ahir al matí, 20 hores després d'haver sortit del camp base i sense l'ajut d'oxigen, arribava al cim acompanyat de l'alpinista iranià Azim Ghychisaz, amb el qual ha compartit la logística de l'expedició. Uns minuts abans el nord-americà Adrian Ballinger, el rus Sergei Baranov i els nepalesos Passang Bhote Xerpa i Namygal Xerpa havien aconseguit les primeres ascensions de la temporada al Cho Oyu.

Tot seguit, Latorre iniciava el descens i al cap de deu hores -30 des de l'inici de l'atac- tornava a ser al camp base. L'osonenc, en una conversa telefònica via satèl·lit, va destacar a aquest diari que mai abans havia escalat un vuit mil tan ràpid, tot i que només feia dotze dies que s'havia instal·lat al camp base: "És l'ascensió més ràpida que he fet mai a un vuit mil. Hem pujat en una mica menys de vint hores, cosa que està molt bé. Mai havia fet una ascensió en menys de 24 hores. Gaire-



Ferran Latorre, durant una pujada al camp 2 del Cho Oyu ■ ARXIU FERRAN LATORRE

Les reaccions

“Hem fet una ascensió molt neta i ràpida. El descens ens l'hem pres amb calma. Hem dormit al camp 2. Podríem haver baixat més ràpid”

“No puc deixar de recordar l'intent de rescat de Juanjo Garra al Dhaulagiri, que vaig viure molt de prop. Vaig pensar en ell quan pujava cap al cim”

“Si haguéssim escalat el Cho Oyu una setmana més tard, podríem haver rebaixat l'horari d'avui”

Ferran Latorre
ALPINISTA

bé no he fet aclimatació. Només he tingut dotze dies des de l'arribada al camp base i si m'hagués aclimatat més podria haver pujat encara més ràpid.” També va revelar que tenia previst esperar-se uns dies per escalar la muntanya, però que les previsions de bon temps el van animar a llançar l'atac: “No ho teníem previst, però ha anat així. De

cop i volta es va obrir una finestra de bon temps, vam dir que ho havíem de provar i ens ha sortit bé. Ha estat una ascensió molt neta i molt ràpida.” La d'ahir també va ser la seva primera ascensió directa des del camp base sense aturades llargues en els camps d'altitud.

Un record per a Garra
Latorre es va mostrar sa-

tisfet de l'ascensió i va fer una valoració positiva de l'activitat d'aquest any. A més del Cho Oyu, la primavera passada va escalar amb èxit el Lhotse (8.516 m). Al juliol també havia de participar en una expedició al Gasherbrum I (8.068 m), però es va fer enrere a causa dels atemptats que hi va haver al Pakistan.

Latorre va tenir un re-

14 x 8.000

Cims fets

Kanchenjunga (Nepal/Sikkim).....	8.586
Lhotse (Nepal/Tibet).....	8.516
Cho Oyu (Nepal/Tibet).....	8.201
Dhaulagiri (Nepal).....	8.167
Manaslu (Nepal).....	8.163
Annapurna (Nepal).....	8.091
Broad Peak (Pakistan/Xina).....	8.047
Gasherbrum II (Pakistan/Xina).....	8.035
Shisha Pangma (Tibet).....	8.027

Cims pendents

Everest (Nepal/Tibet).....	8.848
K2 (Pakistan/Xina).....	8.611
Makalu (Nepal/Tibet).....	8.463
Nanga Parbat (Pakistan).....	8.126
Gasherbrum I (Pakistan/Xina).....	8.068

cord per a Juanjo Garra, l'alpinista lleidatà que la primavera passada va morir al Dhaulagiri, després de passar quatre nits al ras amb una cama trencada: “Tot i que la valoració esportiva és bona, no puc deixar de recordar l'intent de rescat de Juanjo Garra, que vaig viure molt de prop. Vaig pensar en ell quan pujava cap al cim.”

Amb el Cho Oyu, l'osonenc ja ha escalat nou muntanyes de més de 8.000 m i només li'n queden cinc per completar la llista de catorze: l'Everest (8.848 m), el K2 (8.611 m), el Makalu (8.463 m), el Nanga Parbat (8.126 m) i el Gasherbrum I (8.068 m). Latorre, que té previst arribar a Catalunya a principi d'octubre, encara no ha planificat la temporada que ve. L'únic alpinista català que el supera en nombre de vuit mils és el tarraconí Òscar Cadiach, que els ha escalat tots menys el Broad Peak (8.046 m). ■

FC Barcelona. El club tanca un acord amb l'empresa catalana però continua buscant més suports comercials

Serveto: patrocini en els equips professionals

EL 9
BARCELONA

El FC Barcelona i la companyia catalana Serveto han arribat a un acord de patrocini mitjançant el qual aquesta empresa logística es converteix en patrocinadora oficial -partner-, segons el comunicat del club- de les seccions professionals del club. El contracte té una durada d'una temporada amb opció a una altra.

Serveto serà la primera col·laboradora amb presència en els equips de bàsquet, handbol, futbol sala i hoquei sobre patins. En el marc d'aquest acord, el club començarà a incorporar la nova marca a les mànigues de la samarreta oficial dels equips professionals les pròximes jornades, així com en diversos espais publicitaris del Palau Blaugrana. Es descobreix quant pagarà Serveto per posar la seva marca en els diferents equips. Serveto és una empresa logística especialitzada en transports terrestres, marítims i aèris i de distribució de mercaderies catalanes, tant a nivell estatal com internacional. La companyia va ser fundada l'any 1955 a Camarasa (Lleida). Actualment té seus centrals a Lleida, Barcelona i París. ■

Olimpisme. L'Ajuntament diu que no pot dedicar a polítiques socials la part que li corresponia per finançar els Jocs perquè els diners no existeixen, i assegura que la inversió depenia de la millora de les finances municipals a partir del 2016

Madrid no tenia diners per als Jocs

EL 9
MADRID

L'Ajuntament de Madrid (PP) va reconèixer dimecres que la ciutat no té els diners que va prometre al COI per fer les obres necessàries per als Jocs Olímpics que esperava organitzar el 2020. La candi-

datura madrilenya havia assegurat que la inversió necessària era de 1.518 milions d'euros, a repartir entre les tres administracions. A Madrid li tocava la part “assumible”, segons l'alcaldeessa, Ana Botella, de 75 milions d'euros anuals durant sis anys. Com que aquesta inversió

ja no serà necessària perquè els Jocs es faran a Tòquio, el portaveu socialista a Madrid, Jaime Lissavetzky, va demanar que es destinés aquesta quantitat a la lluita contra la pobresa, la creació de llocs de treball i la recuperació de les beques menjador, entre altres mesures de ca-

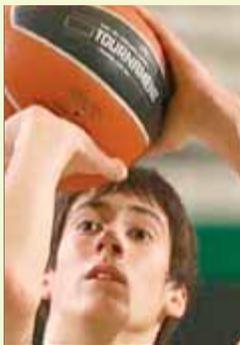
ràcter social. Però la regidora d'Hisenda, Concepción Dancausa, va admetre que el “compromís de despesa” no era en el pressupost i que els Jocs s'haurien finançats amb l'excedent que generaria una hipotètica millora d'ingressos a partir del 2016. El líder d'IU, Ángel Pérez, va

posar el dit a la llaga resumint la proposta del PP: “Hi hauria hagut diners si s'haguessin fet els Jocs, però no hi ha diners per a la ciutat.” Madrid s'ha gastat en les tres temptatives per portar-hi els Jocs més de 8.000 milions d'euros i el seu Ajuntament té un deute de 6.300 milions. ■



L'alcaldeessa de Madrid, Ana Botella ■ REUTERS

BREUS



Albert Homs ■ EL 9

Albert Homs fitxa per l'Obradoiro. L'exterior Albert Homs (2m00, 1994) continuarà la carrera en l'Obradoiro gallec, si bé d'entrada jugarà en el vinculat de la LEB Plata. Homs, un dels joves més prometedors de la Peña en els últims anys, va fer 5,4 punts i 2,7 rebots en 15,8 minuts al Prat Joventut. ■ EL 9

Un aler pivot per al Bayern de Munic. El conjunt alemany ha incorporat l'aler pivot serbi Boris Savovic (2m10, 1987), provinent de l'Estrella Roja de Belgrad. Amb el conjunt blanc-i-vermell va fer, en l'Eurocopa, 10,6 punts (34% en triples) i 6,6 rebots en 25,5 minuts. ■ EL 9

Ksistof Lavrinovic renova. L'aler pivot lituà Ksistof Lavrinovic (2m10, 1979) ha renovat amb el Zalgiris de Kaunas, on va arribar la temporada passada provinent del Montepaschi. Amb el conjunt de Kaunas va fer, en l'Eurolliga, 8,5 punts i 4 rebots en 20,8 minuts de joc. ■ EL 9

Un altre jugador grec al Valladolid. El conjunt que dirigirà Ricard Casas ha fitxat l'aler pivot grec Dimitris Haritopoulos (2m03, 1983), provinent del Lukoil de Sofia. El jugador va fer, la temporada passada, 13,2 punts i 5,7 rebots en la lliga de Bulgària. ■ EL 9

Xanthopoulos, deu dies de baixa. El base grec del Blusens Monbus haurà d'estar com a mínim deu dies sense treballar per culpa d'una ruptura fibrillar. En principi, no perilla per al debut en la lliga (13 d'octubre). ■ EL 9

Pretemporada. El Barça venç el Bayern i obté el seu cinquè triomf en la preparació. Debuta Nachbar i brillen Lampe i Marcelinho en un altre partit amb molta anotació dels blaugrana

La maquinària s'afina

BAYERN	78
BARÇA	85

BAYERN DE MUNIC: Delaney (10), Taylor (2), Djedovic (14), Troutman (9) i Bryant (11) -cinc inicial-; Hamann (3), Schaffartzik (12), Staiger (6), Benzong (5) i Idibihi (6). 18/44 de 2, 7/20 triples (3 Schaffartzik, 2 Staiger i 1 Delaney i Bryant), 21/23 tirs lliures, 30 rebots (8 Troutman) i 15 assistències (4 Delaney).

FC BARCELONA: Pullen (11), Oleson (1), Abrines (9), Todorovic (4) i Dorsey (14) -cinc inicial-; Sada (4), Marcelinho (18), Mbaye, Paulí, Hezonja (3), Lampe (19) i Nachbar (2). 27/50 de 2, 8/19 triples (4 Marcelinho i 1 Pullen, Abrines, Hezonja i Lampe), 7/12 tirs lliures, 45 rebots (13 Lampe) i 20 assistències (5 Pullen i Hezonja).

PARCIALS: 14-22, 24-21 (38-43); 12-22 (50-65) i 28-20 (78-85).

PÚBLIC: 6.700 persones; ple absolut en el partit de presentació del Bayern davant dels seus aficionats.

EL 9 MUNIC

Cinquè partit de preparació del Barça i cinquena victòria dels de Xavi Pascual. En aquesta ocasió, contra un equip que enguany debutarà en l'Eurolliga, el Bayern de Munic que dirigeix l'extècnic blaugrana Svetislav Pesic.

Com va passar en els dos enfrontaments jugats la setmana passada a Pesaro (Itàlia), l'equip català va tornar a tenir una alta efectivitat en atac i només el relaxament en els darrers minuts va evitar que acabés superant els 90 punts i no guanyés per un marge més ampli. El matx, a més, va servir perquè debutés l'eslovè Bostjan Nachbar -19 minuts,



A dalt, Josep Guardiola, que va ser un dels presents en el partit, i a sota, Mario Hezonja (5 assistències) i l'exblaugrana Nihad Djedovic, amb Abrines ■ IRENE WEPNER (FC BARCELONA)

Demolidor

El polonès va ser el més destacat: va acabar amb 19 punts i 13 rebots en 22 minuts

1/5 tirs de dos punts i quatre faltes.

El Barça va sortir endollat i amb un triple de Pullen es va avançar 4-9. Els locals, sempre empesos per un públic molt entregat, van respondre (12-13), si bé l'entrada de Marcelinho va portar l'equip a

un 14-22 després de 10 minuts. El marge va superar els 10 punts (14-26), però, normal en aquesta època, una ratxa de la segona unitat alemanya va equilibrar el resultat (22-28). El Barça va respondre (30-39), però la goma continuava i es va arribar al

La semifinal de la supercopa ja té hora definida

El Barça va saber ahir mentre viatjava cap a Munic que jugarà la semifinal de la supercopa Endesa contra el Laboral Kutxa el divendres dia 4 a partir de les 21.30 h. Retransmès per Esport 3, el duel entre catalans i bascos serà la segona semifinal, ja que a partir de les set jugarà el Madrid, defensor del títol, contra el Bilbao. En cas de classificar-se, el conjunt blaugrana jugarà la final l'endemà dissabte a partir, també, de les set de la tarda. Abans d'aquest enfrontament, el Barça encara jugarà un darrer partit amistós, demà passat (18.30 h) contra el Fuenlabrada, a la localitat lleidatana de Tàrraga.

descans amb 38-43 i amb 9 punts i 3 assistències de Pullen i 8 punts de Dorsey i Lampe.

Després, set punts de Marcelinho tot just començar van obligar Pesic a parar el partit (44-53, 26'), però el Barça, agafat ara a l'empenta de Lampe -7 punts i 4 rebots en aquest parcial- va deixar l'enfrontament liquidat (50-65). El Bayern no va defallir, però l'únic que va poder fer va ser retallar, a copia de triples, un resultat que era de 68-83 a 2:31. ■

Mundial 2014. La FIBA fa públics els paràmetres per repartir les quatre invitacions que completaran el quadre de la cita de l'estiu vinent

Les 'wild cards', al febrer

EL 9 BARCELONA

En el dia d'avui ja es coneixen 20 dels 24 participants del mundial d'Espanya que es farà del 30 d'agost al 14 de setembre de l'any que ve. Per als quatre llocs vacants hi haurà veritables bufetades, ja que se n'han quedat fora al-

gunas seleccions de pes i la designació que en fa la FIBA és a dit. Entre les aspirants a rebre les invitacions, hi ha la Xina, el Brasil, el Canadà, Turquia, Rússia, Itàlia, Grècia i Alemanya.

L'ens va emetre ahir un comunicat en què exposava els paràmetres que farà servir per repartir les qua-

tre *wild cards*. El més significatiu és que qui les vulgui haurà de fer una aportació econòmica a la fundació de la FIBA, que té la funció de desenvolupar el bàsquet arreu del món. Així doncs, s'admet que s'endurà el premi el que pagui més diners. Les *wild cards* es reparteixen des del torneig del 2006, al Japó, però en

Els classificats

Amfitrió	Espanya
Campió olímpic	Estats Units
3 d'Àfrica	Angola, Egipte i Senegal
4 d'Amèrica	Mèxic, Puerto Rico, Argentina i República Dominicana
3 d'Àsia	Iran, Filipines i Corea
6 d'Europa	França, Lituània, Croàcia, Eslovènia, Ucraïna i Sèrbia
2 d'Àsia	Austràlia i Nova Zelanda

primera instància no hi havia requisits econòmics. Es van començar a aplicar en l'edició passada, a Turquia. La FIBA té previst pre-

sentar una primera garbellada d'aspirants, en la trobada que tindrà lloc el 23 i 24 de novembre a Buenos Aires. Uns mesos després, en concret els dies 1 i 2 de febrer, es faran oficials els noms dels quatre combinats que rebran les invitacions. Serà en la trobada que l'ens farà a la ciutat de Barcelona.

En l'últim mundial, les *wild cards* van anar a parar a Lituània, Rússia, Alemanya i el Líban. Un detall a tenir en compte, ja que és possible que els que la van rebre llavors potser no tindran el regal ara. ■

Lliga Catalana LEB. El River Andorra trenca la final en el tercer quart amb una defensa que col·lapsa el Prat

Per ofegament

EL PRAT 58
ANDORRA 79

EL PRAT: Abalde (9), Vilanova (6), Iriarte (4), Nikolic (8), Caven (2) -cinc-; Aboubacar (17), Ros (2), Guallar, Nogués (3) i Sans (7). 20/49 de 2, 1/16 de 3 (Abalde) i 15/24 tirs lliures. 37 rebots (6 Abalde i Nikolic), 8 assistències (2 Ros) i 45 de valoració (17 Aboubacar).

RIVER ANDORRA: Green (5), Zengotitabengoa (17), Hampl (8), Schreiner (7), David Navarro (10) -cinc-; Eric Sánchez (2), Gabriel, Sánchez (6), Colom (3), Martí, Trias (5) i Blanch (16). 19/44 de 2, 9/21 de 3 (4 Blanch, 2 Zengotitabengoa, Green, Colom i Schreiner) i 14/20 tirs lliures. 42 rebots (6 Hampl), 11 assistències (3 Trias i Sánchez) i 90 de valoració (14 Trias i Zengotitabengoa).

PARCIALS: 14-21, 18-16 (32-37); 9-21 (41-58) i 17-21 (58-79).

Jordi Prat
LLEIDA

Per molts esforços que posés sobre el parquet, el pes de la lògica va caure sobre el Prat, que ja havia irromput a la final per sorpresa, en eliminar el Força Lleida a doble partit. El River Andorra apunta alt i el seu potencial, unit a una defensa de llibre en el tercer quart, va ofegar el rival, que, a més, va tenir un dia negat de l'arc (1/16). Al final, títol per a l'equip del principat -el primer; tenia el de Lliga Catalana LEB Plata-, que la setmana vinent arrencarà el gran repte, l'as-salt a la Lliga Endesa.

El debut de Trias

Per bé que la millor posada en escena va ser de l'equip barceloní, el River va agafar aviat el timó, gràcies a la producció de Zengotitabengoa (8 punts en el pri-



Trias, que debutava, a punt d'anotar ■ RICARD ROVIRA (FCBQ)

mer quart). L'entrada de Trias a pista -i dues accions seves de mèrit, una anotant i una altra assistint- va disparar els seus, que semblava que tenien la situació ja controlada (16-26, 14'). A partir del seu joc de pintura, però, el Prat es va mantenir viu en el partit. La feina de Nikolic (10 punts i 6 rebots a l'equador) i també d'Aboubacar (9) minimitzaven el desen-cert des de 6,75 dels seus i els donaven esperances de lluitar encara pel triomf. En el descans, 32-37.

Dels vestidors, Joan Peñarroya deuria estirar les orelles a la plantilla, ja que, després de la represa, no van donar opció al rival. Van apujar el grau de ten-

sió defensiva i, dificultant la connexió als interiors del Prat -Nikolic, eliminat aviat, no va tornar a fer mal-, li va forçar moltes pilotes perdudes. Si a això s'hi afegeix que, per fora, es continuava sense estar fins, el resultat va ser el partit trencat. Si bé l'equip andorrà no estava tampoc molt lúcida, uns minuts màgics de Marc Blanch van fer disparar el resultat (41-58, 30'). A l'últim quart, no hi havia ja cap al·licient competitiu. Zengotitabengoa va ser escollit MVP de la final, per bé que també cal ressaltar l'estadística de Trias en el debut. Va valorar 14, amb 5 punts, 6 rebots, 3 assistències i 4 taps. Fent de tot per l'equip. ■

Lliga Endesa. El jove pivot de La Bruixa d'Or va reaparèixer dimecres després d'un any

Larsen, a poc a poc però en positiu

Toni Romero
MANRESA

Ha de ser el fitxatge sorpresa de La Bruixa d'Or

d'aquest curs. Rasmus Larsen (2m12m, 1994) va arribar fa un any generant

unes expectatives enormes, però en la pretemporada es va ressentir d'una lesió al cartílag de l'espatlla dreta i es va haver d'aturar. Ho va intentar al novembre amb el Sant Nicolau, a l'EBA (45 minuts ens dos partits), i no hi va haver manera. Després de quatre mesos de tracta-

ment conservador, el 25 de març era operat per resoldre el problema. I així, sis llargs mesos més tard, va reaparèixer dimecres contra el Fiac Joventut.

El pivot danès va anotar 7 punts (1/1 de 2, 1/2 de 3 i 1/2 tirs lliures) i va sumar un rebot en 12 minuts. "Hem estat molt progressius en tots els processos previs a la reparació. Les sensacions són molt bones, tot ha anat passant amb naturalitat i el seu pròxim pas és augmentar la qualitat d'aquests 12 minuts", explica l'entrenador, Borja Comenge. ■

Bàsquet. Lliga Femenina. Chardé Houston juga la final de l'oest de la WNBA i Shenneika Smith està pendent d'obtenir el visat

L'Spar no estarà complet abans d'una setmana

Toni Romero
GIRONA

La pretemporada de l'Spar Uni Girona serà ben atípica, ja que dues de les peces bàsiques de l'equip, la pivot Chardé Houston i l'alera Shenneika Smith, difícilment podran debutar abans d'afrontar la Lliga Catalana (9 d'octubre, a Fontajau, contra el Cadí) i, si hi són, jugaran amb molt pocs entrenaments.

Houston ha disputat la matinada passada el primer partit de la final de la

Debut a Fontajau

Si tot va bé jugaran la Lliga Catalana, el 9 d'octubre

conferència oest de l'NBA femenina amb les Mercury de Phoenix -on té un paper testimonial en el play-off- contra les Minnesota Lynx. El segon partit és diumenge i si les Lynx -favorites- sentencien la sèrie, Houston arri-

baria entre divendres i di-sabte perquè té, per contracte, cinc dies de temps.

El cas de Shenneika Smith és diferent. Jamai-ca ha estat eliminada del torneig des les Amèriques (1-3, amb un triomf contra Veneçuela en l'última jornada), però la jugadora no té cita fins dimecres al consolat espanyol per demanar el visat. Smith ha acabat amb 11,3 punts, (27% en tirs), 4,7 rebots, 3,7 assistències en 32 minuts, però en l'últim partit no va jugar. ■

UNIGIRONA CLUB DE BÀSQUET

LIGA FEMENINA

TU ENS DONES L'ENERGIA ABONA'T

11 partits de Lliga Femenina + play-off } 30 € 1 abonament
Lliga Catalana ACB i Femenina }
Pàrquing reservat per abonats } 100 € 5 abonaments

Més informació
www.unigirona.cat - 972 48 39 79 - info@unigirona.cat

Entrada gratuïta amb el carnet d'abonat de l'Spar Uni Girona
XXV LLIGA CATALANA ACB I FEMENINA



9 i 10 d'octubre
Pavelló Municipal de Girona-Fontajau

GP de motociclisme d'Aragó. Els llibres diuen que ni Lorenzo ni Yamaha han guanyat mai al Motorland d'Alcanyís, un dels traçats predilectes de Márquez, Pedrosa i les Honda

La teoria dels circuits propicis torna a escena

J. Plà Comas
ALCANYÍS

Fa tres anys que el mundial fa parada a Alcanyís i en cap Jorge Lorenzo ha estat capaç de vèncer al desnivellat traçat aragonès. Tampoc una Yamaha. De fet, d'aquí fins al final del mundial, en els cinc grans premis que queden, només Rossi (Sepang) i el mallorquí (Xest) el 2010 van aconseguir la victòria.

La teoria dels circuits propicis torna a escena en la darrera cursa abans d'afrontar el triplet asiàtic del mes d'octubre (Malàisia, Austràlia i el Japó). En aquesta ocasió, en un Motorland on tant cert és que cada any se li ha ennuagat a Jorge Lorenzo com que tant a Marc Márquez i Dani Pedrosa com a Honda els ha anat sempre entre molt bé i excel·lent. Pedrosa, que com Lorenzo és a 34 punts de Márquez, hi va guanyar l'any passat amb molta solvència, per exemple, amb una màquina que enllaçava harmònicament revolts cecs amb acceleracions i frenades brusques.

Però el vigent campió del món arriba a la cita molt revitalitzat després de les dues victòries seguides, primer a Silverstone i fa quinze dies al Marco Simoncelli de Misano. I, tot i que és conscient de quin



Lorenzo, Márquez i Pedrosa, ahir en la roda de premsa prèvia ■ ANDREU DALMAU / EFE

Protagonistes

“És cert que a Misano hauria pogut guanyar una Honda. Però vaig sortir malament i després vaig cometre un parell d'errades”

“Hi ha pressió, és clar, però no és cap inconvenient. Seguiré en la mateixa línia i intentaré sumar”

Marc Márquez

“Hi arribo amb molt bones sensacions. Estic físicament fort i el test que vam fer aquí ens va anar molt bé”

Jorge Lorenzo

“Al test de Misano vam provar moltes coses i, per petites que siguin, si van bé aquí seran benvingudes”

Dani Pedrosa

és el terreny on li tocarà ballar a partir d'ara, també recorda que al juny va ser el més ràpid en el test que es va fer a Alcanyís. “I ara la moto és millor”, afegeix. El que és un reforç per a ell, el test fet aquí, és també un punt de partida

inaudit per a Marc Márquez, que surt cada divendres al circuit a buscar referències per a la Moto GP i que aquí ja les té apamades. Per al cerverí, que fa set grans premis que o bé venç (4) o bé acaba segon (3), comença el compte

enrere. Per a Lorenzo i Pedrosa —el de Castellar farà 28 anys justament aquest diumenge—, no hi ha cap altre remei que no sigui el triomf.

Pol, 'Mack' i Rins

Si fa no fa, el mateix val

per a Pol Espargaró en la categoria de Moto 2, si bé en el seu cas, després de la cursa de San Marino, els comptes li continuaran sortint si acaba davant de Scott Redding. Ara bé, arribats fins aquí —el de Granollers és ara a 23 punts

GP de l'Aragó

CIRCUIT Alcanyís	LLARGADA 5,078 km
----------------------------	-----------------------------

REVOLTS 10 a l'esquerra i 7 a la dreta
--



MOTO GP	1 Dani Pedrosa (Honda) 2 Jorge Lorenzo (Yamaha) 3 Andrea Dovizioso (Yamaha)
MOTO 2	1 Pol Espargaró (Kalex) 2 Marc Márquez (Suter) 3 Scott Redding (Kalex)
MOTO 3	1 Luísalom (Kalex KTM) 2 Sandro Cortese (KTM) 3 Jonas Folguera (Kalex KTM)

> HORARI DE LES CURSES DIUMENGE

MOTO GP 14.00 h	MOTO 2 12.20 h	MOTO 3 11.00 h
---------------------------	--------------------------	--------------------------

El mundial

Moto GP

1r. M. Márquez (Honda).....253 punts
2n. J. Lorenzo (Yamaha).....219 punts
3r. D. Pedrosa (Honda).....219 punts
4t. V. Rossi (Yamaha).....169 punts
5è. C. Crutchlow (Yamaha).....146 punts
6è. S. Bradl (Honda).....124 punts
11è. A. Espargaró (ART).....71 punts

Moto 2

1r. S. Redding (Kalex).....202 punts
2n. P. Espargaró (Kalex).....179 punts
3r. E. Rabat (Kalex).....151 punts
4t. M. Kallio (Kalex).....132 punts
5è. T. Nakagami (Kalex).....125 punts
11è. J. Torres (Kalex).....73 punts
24è. À. Pons (Kalex).....2 punts
25è. R. Cardús (Speed Up).....1 punt

Moto 3

1r. L. Salom (KTM).....246 punts
2n. M. Viñales (KTM).....227 punts
3r. À. Rins (KTM).....225 punts
4t. À. Márquez (KTM).....133 punts
5è. J. Folguera (Kalex KTM).....120 punts
16è. I. Viñales (FTR Honda).....33 punts

del britànic—, com abans l'atrapi, millor.

I a Moto 3, la igualtat és encara més gran amb tres protagonistes separats de només 21 punts i amb Maverick Viñales i Àlex Rins trepitjant els talons a Luísalom. ■



Federació Catalana de Ciclisme

www.ciclisme.cat

- Promoció, gestió i coordinació de la pràctica del ciclisme
- 600 curses, marxes i activitats anuals
- Més de 450 clubs i associacions
- Campionats de Catalunya i Seleccions catalanes
- 17.000 llicències de competició i lleure

Barcelona seu central
T. 93 301 24 44
info@ciclisme.cat

Tarragona
T. 977 24 02 72
tarragona@ciclisme.cat

Lleida
T. 973 24 15 55
lleida@ciclisme.cat

Girona
T. 972 20 70 05
girona@ciclisme.cat

Generalitat de Catalunya

esportcat

UNIO DE FEDERACIONS ESPORTIVES DE CATALUNYA



El jugador del Reus Jordi Adroher celebra el segon gol durant el partit d'ahir ■ RFEF

Hoquei sobre patins. Espanya va segellar ahir el passi a semifinals del mundial doblegant la tossuderia de França, que es va refer quan perdia per 4-0. El rival serà Xile, sorprenent

Només una mica d'incertesa

ESPANYA	5
FRANÇA	3

ESPANYA: Sergi Fernández, Gual, Jordi Bargalló, Pedro Gil i Adroher -equip inicial-; Torner, Pérez i Selva.

FRANÇA: Tanguy, Le Roux, Weber, Roux i Florent -equip inicial-; García, Nedder i Morales.

GOLS: 1-0 (2') Gual, de penal. 2-0 (12') Adroher. 3-0 (14') Bargalló. 4-0 (21') Pérez. 4-1 (23') Florent, de penal. 4-2 (28') Nedder. 5-2 (29') Bargalló. 5-3 (34') Roux.

ÀRBITRES: Leandro Agra (BRA) i Trosten Flossel (ALE). Blava a Gil.

Joan Martí
BARCELONA / LUANDA

Una vegada més, la selecció espanyola va segellar ahir contra França (5-3) l'accés a les semifinals del mundial tot i la insistència dels joves valors gals, i jugarà avui per una plaça en la final, contra Xile, que va trencar els esquemes a Itàlia i va protagonitzar la gran sorpresa del campionat.

Hi havia respecte per França. Primer perquè en el darrer europeu de Portugal va donar feina (4-1), després perquè contra els argentins en la fase de

Gol d'or dels xilens contra Itàlia

Els angolesos estan contents perquè Xile, l'equip que els va impedir accedir als quarts de final, va fer saltar ahir la banca i va eliminar contra tot pronòstic la selecció italiana, per 1-2, gràcies a un gol d'or marcat de penal que va entrar plorant. Xile se les heurà amb Espanya i, passí el que passí, ja ha fet una veritable gesta.

Portugal, per la seva banda, es va adjudicar el derbi contra Moçambic (6-0), una de les seves excolònies, i jugarà l'altra semifinal contra l'Argentina,

que va superar sense contemplacions el Brasil per 9-5. Tot i que els brasilers, tal com havien fet amb Espanya, van signar una bona actuació i van estar dins del partit fins que els sud-americans van marcar el 8-5. Portugal no obté el títol des que el va guanyar l'any 2003 a casa, concretament a Oliveira d'Azemeis, i els argentins van ser campions per última vegada el 1999, a Reus, amb aquell famós gol de Gaby Cairo contra Espanya marcat al pavelló olímpic.

grups va estar sempre en el partit (3-1), i finalment per un factor psicològic: el triomf dels joves sub-17 francesos a Alcobendas contra Espanya en la semifinal, ratificant per fi la predisposició de l'hoquei sobre patins d'aquest país de fer un pas endavant. Per acabar-ho d'adobar, el Brasil havia generat dubtes de balanç defensiu a Espanya en el partit anterior.

Per això, els homes de

Carles Feriche –nou catalans i un asturià– van sortir concentrats i van deixar el partit coll avall en el primer temps (3-0), malgrat que es van carregar de faltes. El segon període va ser força més titubejant, i encara bo que el porter Sergi Fernández tenia l'antídoto per evitar un final més verinós.

Espanya va dur el pes i de seguida es va avançar. Pedro Gil va robar una bola i Le Roux li va fer un clar pe-

Segona fase

Quarts de final (avui)

Brasil - Argentina.....	5-9
Espanya - França.....	5-3
Itàlia - Xile.....	1-2
Portugal - Moçambic.....	6-0

Semifinals Avui

Espanya- Xile.....	20.15 h
Argentina- Portugal.....	22.15 h

Carles Feriche

“Sorprèn que l'equip que ataca més tingui 10 faltes i el que defensa més, només 2. O ho fan molt bé o els criteris són diferents”

nal. Gual, que ha obert la llaua fins ara en tots els partits d'aquest mundial, la va clavar per l'escaire. El conjunt francès s'obria molt en defensa per dificultar la construcció del joc i permetia a Adroher rebre dins del quadre. Ja havia avisat en un parell d'accions ben salvades pel porter rival, però no va desaprofitar la gran assistència que li va regalar Gil (2-0). Bargalló, en una acció

marca de la casa en què va entrar fins a la cuina, va marcar el 3-0. Sergi va aturar (18') una falta directa arran de la desena falta del conjunt espanyol.

El 4-0 de Toni Pérez tot just a l'inici de la segona part feia augurar un panorama idíl·lic als de Feriche. Però un penal comès sobre Cirilo García va provocar el gol de David Florent (4-1, en el 23') i va començar a aigualir la festa. Els francesos es van acostar perillosament amb un altre gol (4-2), però una acció estudiada en el llançament d'una falta amb tres tocs de Torner, Pérez i Bargalló, que va empènyer la bola a la xarxa, va semblar la sentència (5-2). Espanya va buscar possessions llargues per adornar el partit, però es va acabar adornant ella mateixa. Roux, amb un cacau creuat la va despertar de sobte. La quinzena falta va obligar Sergi Fernández a aturar una primera falta directa a Weber (36'). Una blava clara sobre Gil el va obligar de nou a lluir-se a 2:12 del final davant l'escomesa de Roux en una altra falta directa. Amb el nou reglament, badar és pecat. ■

BREUS

Ferrer (1) contra el portuguès Sousa. El portuguès João Sousa va derrotar ahir l'uruguaià Pablo Cuevas en tres sets i serà el rival avui de David Ferrer (1) en els quarts de final de l'obert de Malàisia que es juga a Kuala Lumpur. ■ EL 9

Venus Williams, a semifinals de Tòquio.

La renascuda i veterana tennista nord-americana (63a de la WTA) va derrotar la canadenc Eugenie Bouchard per 4-6, 7-5 i 6-3 i jugarà la semifinal contra la txeca Petra Kvitová (7), que va eliminar la russa Svetlana Kuznetsova per 6-4 i 6-1. L'altra semifinal la jugaran la danesa Caroline Wozniacki (4) i l'alemanya Angelique Kerber (5), que va derrotar per un doble 6-4 la polonesa Agnieszka Radwanska. ■ EL 9

Semifinals femenines a Calafell.

Les semifinals femenines de la copa Esportspeñedes.cat d'hoquei sobre patins enfrontaran disabte a Calafell el Vilanova i l'Sfèric de Terrassa a partir de les 4 de la tarda, i el Voltregà i l'Olesa, que començarà pels volts de 2/4 de 6 de la tarda. ■ EL 9

Espanya, contra Rússia i la Gran Bretanya.

La selecció espanyola, flamant campiona del món, ha quedat enquadrada en el grup A de la lliga mundial de waterpolo, juntament amb la Gran Bretanya i Rússia. En el grup B, més potent, hi jugaran Grècia, Hongria i Itàlia. L'equip de Miki Oca debutarà en la fase regular a casa contra Rússia el 19 de novembre. La superfinal es tornarà a disputar a la Xina, del 10 al 15 de juny. En categoria masculina Espanya no hi participa. ■ EL 9

Xavier Trias, guardonat.

El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport ha concedit la placa d'or al mèrit esportiu a l'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, pel seu suport als mundials de natació, que es van disputar l'estiu passat a la capital catalana. ■ EL 9

2005 Campionat del món d'hoquei sobre patins

Amb catalans però se

SELECCIÓ ESPANYOLA L'equip que va ser campió del món va estar format per deu jugadors i un tècnic catalans **SELECCIÓ CATALANA** Es va guanyar una plaça per jugar el mundial A en ser primera del mundial B, però als despatxos la van deixar fora

Albert Camps
 BARCELONA

El mundial del 2005, que es va disputar a la localitat californiana de San José el van guanyar deu jugadors catalans, però no formaven part de la selecció catalana, sinó de la selecció espanyola. Catalunya s'havia guanyat a la pista el dret a disputar aquest mundial als Estats Units, ja que l'any anterior havia aconseguit la primera posició en el mundial B i el consegüent ascens al mundial A. Els despatxos, però, van deixar fora la selecció catalana, que no va poder defensar les seves possibilitats de lluitar pel títol. Com era habitual ja des del mundial del 2001, la selecció espanyola va estar formada íntegrament per deu jugadors catalans, que van lluitar per ser els millors del campionat i ho van aconseguir. Catalunya no va poder guanyar el títol mundial, però els jugadors catalans sí.

De Miami a Fresno

La selecció catalana va jugar el mundial B del 16 al 23 d'octubre del 2004 a Macau i el seu primer lloc la va classificar per disputar el mundial A de San José del 7 al 14 d'agost del 2005. Entre una data i l'altra, però, Catalunya va perdre el reconeixement provisional com a membre de la federació internacional (FIRS) i no el va poder disputar. Aquest reconeixement provisional va arribar en l'assemblea de Miami del març del 2004. En la següent assemblea de la FIRS del novembre del mateix any s'havia de ratificar oficialment a Catalunya com a membre de la federació internacional, però aquesta ratificació no va arribar i la selecció catalana va quedar fora del mundial A l'agost del 2005. La

localitat nord-americana de Fresno va acollir una assemblea macada per les pressions polítiques i els enfrontaments. Les pressions de l'Estat espanyol, reconegudes per membres de diverses federacions –sobretot sud-americanes– i negades per Espanya, van deixar fora Catalunya. D'entrada, l'executiva de la FIRS en la reunió prèvia a l'assemblea va revocar la decisió de Miami de reconèixer a Catalunya. Tot i això, es va fer una votació i el resultat va ser aclaparador en contra dels interessos catalans: 114 vots en contra de l'entrada de Catalunya, 8 vots a favor i 2 abstencions. El recurs en contra d'aquesta assemblea i de la seva votació irregular que va presentar Catalunya en el Tribunal d'Arbitratge de l'Esport (TAS) de Lausana va donar la raó als catalans el juliol del 2005 i va obligar a repetir l'assemblea i la votació. El marge de temps que van donar perquè es tornés a fer va ser de nou mesos, i com que es va convocar per al novembre del 2005, la selecció catalana ja no va poder jugar el mundial d'aquell any que s'havia de disputar a l'agost.

Quan es va jugar el mundial de San José la sensibilitat per l'absència de Catalunya encara estava molt viva en els polítics. El vicepresident d'ICV i portaveu del grup de l'Entesa Catalana de Progrés a la Comissió d'Administracions Públiques del Senat, Jaume Bosch, va anunciar que volia saber mitjançant la cambra alta que havia passat amb el canvi de llengua del seleccionador espanyol, Carles Feriche, en els temps morts dels partits i si ho havia fet seguint instruccions del govern, de TVE o de la federació espanyola. El cas va sortir perquè en la retransmissió que va fer La 2 del primer partit de la



A l'esquerra, la selecció espanyola, i a la dreta Ordeig, Bargalló i Torra ■ RFEF / EFE

selecció espanyola contra França, es va sentir com en el temps mort el seleccionador donava les instruccions als jugadors en català, i en el segon partit contra Holanda es van sentir en castellà. En el tercer partit de la fase de grups contra Anglaterra es va poder sentir a través de la retransmissió de TVE que el seleccionador Carles Feriche va parlar en català als seus jugadors en el primer temps mort i quan es va dirigir a Pedrito Gil ho va fer en castellà. En el segon temps mort el so va entrar tard, però es van poder sentir algunes paraules en català i en el tercer no es va enfocar de prop el tècnic quan parlava amb els jugadors i no es va sentir res.

Recupera el títol

Deixant de banda tots els problemes extraesportius que van envoltar el mundial i la selecció espanyola, els deu jugadors –Guillem Trabal, Marc Gual, Lluís Teixidó, Marc Torra, Jordi Bargalló, Mia Ordeig, Pedro Gil, Edu Fernández, Sergi Panadero i Juan Ramón de Moya–, i el seu

Espanya va guanyar el títol mundial sense perdre cap partit i derrotant en la gran final l'Argentina per 2-1

tècnic, Carles Feriche, es van centrar en la competició amb l'objectiu d'arribar a la final i lluitar per recuperar el títol que havien aconseguit al 2001 a San Juan (Argentina) i no havien pogut revalidar el 2003 a Portugal. Espanya va superar sense problemes la fase de grups amb tres resultats clars contra França (0-5), Holanda (1-8) i Anglaterra (1-4). En els quarts de final la selecció espanyola no va tenir pietat del Brasil i la van golejar per un clar 13-1.

A les semifinals del mundial van arribar els quatre països que sempre lluiten pels títols en l'hoquei sobre patins: Espanya, Portugal, Itàlia i l'Argentina. Aquestes quatre seleccions havien arribat a la lluita per les

medalles de manera consecutiva des del mundial del 1997 i ho van tornar a fer. En l'edició del 1995 es va colar el Brasil entre els quatre millors, i en van quedar fora els italians. En la seva semifinal la selecció espanyola es va desfer dels portuguesos –que defensaven el títol mundial–, per 1-4 i es va classificar per a la final contra l'Argentina que havia golejat per 1-7 Itàlia. En el partit definitiu per al títol mundial Espanya va derrotar la selecció argentina per un ajustat 2-1, amb gols de Sergi Panadero i Edu Fernández, i es va convertir en campiona del món per dotzena vegada en la seva història.

El títol mundial del 2005 va significar per a Espanya l'inici d'una ratxa de quatre títols mundials consecutius que s'ha mantingut fins ara. El del 2005 a San José (EUA), el del 2007 a Montreux (Suïssa), el del 2009 a Vigo, i el del 2011 a San Juan (Argentina). En aquests moments, la selecció espanyola està lluitant pel cinquè títol mundial consecutiu a Angola. ■

Aportació catalana a la glòria espanyola

ense Catalunya



Guillem Trabal

Edat.....26 anys
Posició.....porter
Club.....Alnimar Reus

Marc Gual

Edat.....24 anys
Posició.....mig
Club.....Alnimar Reus

Lluís Teixidó

Edat.....26 anys
Posició.....defensa-mig
Club.....Alnimar Reus

Marc Torra

Edat.....20 anys
Posició.....davanter
Club.....Grup Lloret

Jordi Bargalló

Edat.....26 anys
Posició.....davanter
Club.....Liceo Vodafone

Mia Ordeig

Edat.....24 anys
Posició.....mig
Club.....Roncato Vic

Pedro Gil

Edat.....25 anys
Posició.....davanter
Club.....Porto

Edu Fernández

Edat.....23 anys
Posició.....davanter
Club.....Hormipresa Igualada

Sergi Panadero

Edat.....23 anys
Posició.....defensa-mig
Club.....Barça Sorli Discou

Juan R. de Moya

Edat.....34 anys
Posició.....porter
Club.....Noia Freixenet

Carles Feriche

Edat.....46 anys
Càrrec.....seleccionador

La selecció catalana guanya el mundial B del 2004

Catalunya va guanyar el mundial B que es va disputar el 2004 a Macau i va assolir una de les tres places d'ascens que donaven dret a disputar l'any següent el mundial absolut que s'havia de jugar a la localitat californiana de San José (Estats Units). El reconeixement de Catalunya com a membre provisional de la Federació Internacional (FIRS) en l'assemblea que es va fer a Miami el març del 2004 va permetre a la selecció catalana disputar el mundial B que es va celebrar del 16 al 23 d'octubre d'aquell mateix any.

Catalunya va haver de co-

mençar per baix de tot i jugar aquest mundial amb les seleccions més fluïxes. Havia de quedar entre els tres primers per pujar al grup de les 16 millors seleccions que disputen el mundial A.

La superioritat de Catalunya va ser aclaparadora, i va guanyar tots els partits clarament essent el resultat més curt el 6-0 que va aconseguir en la final contra Anglaterra. La selecció catalana només va encaixar un gol en tota la competició, i va ser de penal en el 12-1 dels quarts de final contra la Xina Taipei. Catalunya va finalitzar en la primera posició del mundial B. Les

dues seleccions que van acompanyar els catalans en l'ascens i en el premi de disputar el mundial A del 2005 van ser Anglaterra i Andorra.

La selecció catalana que va disputar el mundial B de Macau va estar dirigida pel seleccionador Jordi Camps i va estar formada pels porters Víctor Agramunt (Vic) i Ernest Freixes (Blanes), i els jugadors de camp Juli Anguita i Quim Casalí (Vultregà), David Busquets i David Cáceres (Igualada), Abraham Bages (Vila-seca), Jordi Rodríguez, Rodri, (SHUM Maçanet), Josep Manel Edo (Vilanova) i Ivan Tibau (Blanes).

Emporta't EL9 amb tu
Per només 36 €/any

Accés lliure a totes les informacions i classificacions

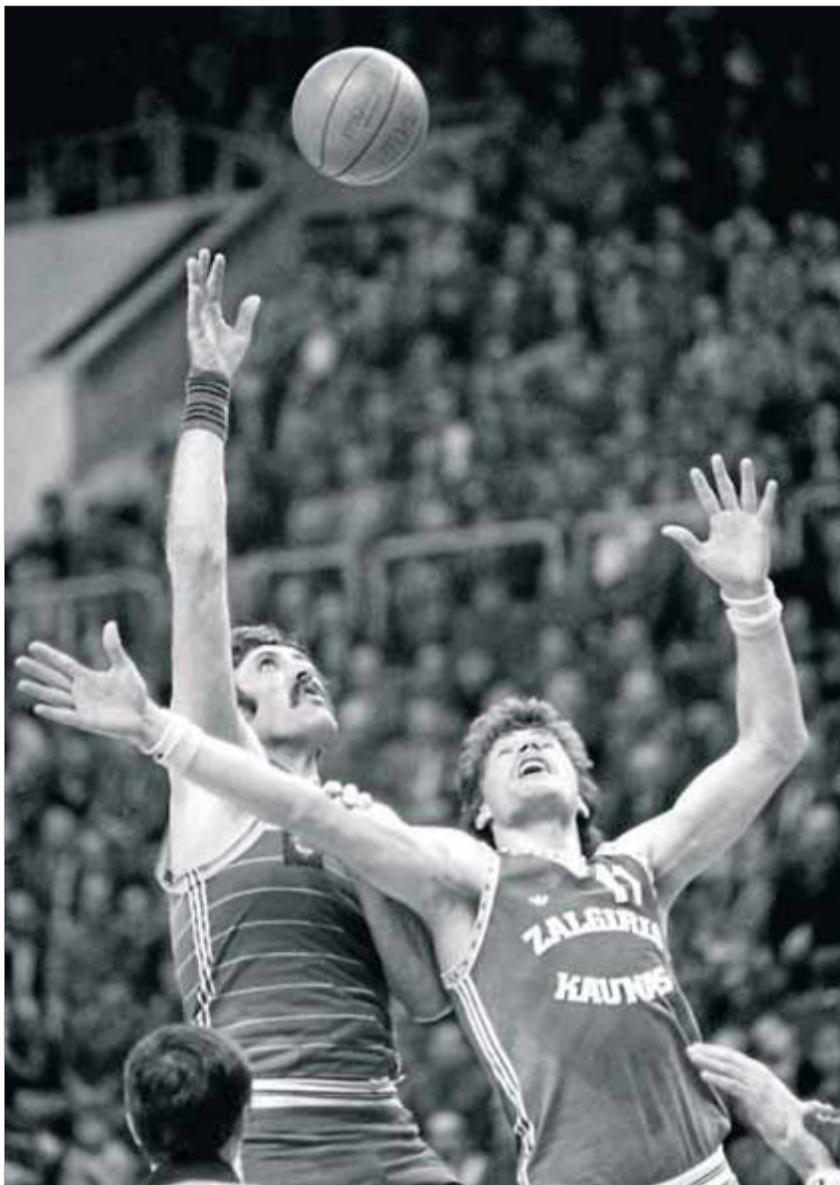
Podràs comentar les informacions i els articles d'opinió

Google play

Available on the App Store

www.el9.cat

L'esport en el camí cap a les independències lituana, letona i estoniana



Dels càntics als estadis a la

VIA BÀLTICA • La cadena humana que el 1989 va recórrer les nacions bàltiques va ser el preludi de la seva independència
ESPORT • Fins ben poc abans, únicament els espais esportius acollien manifestacions nacionalistes i van esdevenir veritables escenaris de contestació al poder central moscovita

Ramon Usall
 BARCELONA

El 23 d'agost del 1989, coincidint amb el cinquantè aniversari del pacte Molotov-Ribbentrop, l'acord de no-agressió que van signar la Unió Soviètica i l'Alemanya nazi, les repúbliques bàltiques van ser l'escenari d'un massiu acte de reivindicació política que ha estat considerat el preludi de les independències d'Estònia, Letònia i Lituània, proclamades poc després, el 1990, i reconegudes internacionalment el 1991.

Aquest acte va ser la Via Bàltica, una cadena humana de gairebé sis-cents quilòmetres, que va aplegar prop de dos milions de persones i que va recórrer, de Vílnius a Tallinn, passant per Riga, els territoris de Lituània, Estònia i Letònia, reclamant la independència de les tres nacions

bàltiques. La Via Bàltica, que va mobilitzar més d'un terç de la població de les nacions participants, va ser l'acte més massiu del procés independentista, l'esdeveniment clau en què s'ha encertat a anomenar com a Revolució Cantant, una revolta iniciada el 1987, que es va estendre fins a les independències del 1990, i que va tenir en la cançó popular reivindicativa un actor clau del procés.

Malgrat l'efervescència mobilitzadora que Lituània, Letònia i Estònia van viure durant la segona meitat de la dècada dels vuitanta del segle XX, fins al 1986 els actes públics d'afirmació nacional eren gairebé inexistent en aquests territoris. De fet, gairebé els únics espais públics on es produïen manifestacions nacionalistes eren els recintes esportius. La raó era evident, fins a la perestroika, el règim soviètic perseguia obertament les manifestacions nacionalistes. A partir de la segona dè-

cada dels vuitanta, l'obertura propugnada per Gorbatsxov va començar a tolerar-les, si bé no eren, òbviament, del gust del règim.

Lituània, la funció dels Zalgiris

La nació bàltica on l'esport va jugar un paper més rellevant en el procés independentista va ser, sens dubte, Lituània. La raó és senzilla, de les tres nacions, la lituana era la més competitiva en l'aspecte esportiu, un fet que li permetia desafiar els equips moscovites i russos, escenificant en un terreny de joc la tensió lituanorussa quan no hi havia altres espais perquè el nacionalisme es manifestés. En l'àmbit futbolístic, van ser molts els equips de repúbliques soviètiques que, en ser gairebé els únics representants dels seus territoris en les màximes competicions estatals, es van convertir en autèntics equips nacionals que simbolitzaven els anhels de llibertat

La Via

La Via Bàltica, una cadena humana, de gairebé sis-cents quilòmetres, va aplegar prop de dos milions de persones i va recórrer, de Vílnius a Tallinn, passant per Riga, els territoris de Lituània, Estònia i Letònia reclamant la independència de les tres nacions bàltiques.

d'alguns pobles en els seus partits contra els equips de la capital. En serien un bon exemple el Dinamo de Kíev ucraïnès, l'equip amb més títols de la lliga soviètica, l'Ararat d'Erevan, campió el 1973, per a major orgull armeni, o el Dinamo de Tbilisi, l'equip georgià que va guanyar la lliga estatal el 1964 i el 1978.

A Lituània, l'equip de futbol que assumia aquest rol era el Zalgiris de Vílnius, que va jugar onze temporades a la primera divisió soviètica (va ser l'únic club lituà que ho va fer) i que va aconseguir una notable tercera plaça, precisament l'any 1987, coincidint amb l'efervescència nacional que vivia Lituània. Aquesta meritòria classificació li va permetre jugar la copa de la UEFA, una competició que disputaria durant dues temporades seguides i en què, el setembre del 1989, va aconseguir el seu èxit més remarcable, l'eliminació de l'IFK Göteborg, el campió



D'esquerra a dreta, un partit de bàsquet Zalgiris-CSKA i una imatge de la Via Bàltica. Al costat, una pancarta a favor de la independència d'Estònia i l'ASK de Riga ■ EL 9

a Via Bàltica

de l'edició del 1987.

Si bé la bonança esportiva del Zalgiris de Vilnius va coincidir amb l'efervescència nacional lituana, un fet que es reflectia, naturalment, a les grades de l'estadi, val a dir que ja molt abans els seus partits eren escenari de protestes de caràcter nacionalista. Andris Kubilius, destacat dirigent del moviment Sajudis, l'organització que va liderar el procés independentista lituà, explicava al periodista Simon Kuper que el futbol i el bàsquet havien tingut un paper clau en la lluita per la independència. Que quan les manifestacions nacionalistes no estaven tolerades, els seguidors del Zalgiris s'aplegaven al centre de la capital lituana i marxaven fins a l'estadi lluint torxes enceses i cantant cançons populars. Aquestes marxes eren, sovint, reprimides per la milícia, i van ser, pràcticament, les úniques manifestacions nacionalistes que van tenir lloc al país abans del 1986.

Un paper semblant al del Zalgiris de Vilnius en el futbol el va jugar, en el bàsquet soviètic, el Zalgiris de Kaunas. Els dos clubs portaven el

mateix nom, de clares referències nacionalistes lituanes, ja que evocava la victòria més important de la història medieval del país, la que Lituània va assolir en la batalla de Zalgiris contra l'Ordre Teutònic amb l'ajuda de Polònia. Tot i així, els de Kaunas van desenvolupar el seu rol amb un èxit força més remarcable. El Zalgiris va guanyar cinc lligues soviètiques (les tres darreres, els anys 1985, 1986 i 1987, en plena expansió del nacionalisme lituà) i fins i tot va arribar al subcampionat europeu quan competia amb la bandera soviètica. Ja amb la Lituània independent, va aixecar el títol el 1999.

Els partits entre els de Kaunas i el CSKA de Moscou (l'equip de l'Exèrcit Roig soviètic), els clubs més competitius de la lliga de l'URSS els anys vuitanta, van esdevenir autèntiques confrontacions nacionals, amb un públic entregat a la causa lituana. Segons expliquen els mateixos dirigents del moviment independentista lituà, des del 1989, l'esport va passar a un segon terme en la reivindicació nacionalista, a cau-

sa d'actes massius com la Via Bàltica i l'emergència d'organitzacions polítiques que actuaven públicament reclamant la independència, un fet que provocà que la política prengués el relleu a l'esport i a la música a l'hora de mantenir viva la flama de la identitat nacional.

Letònia, un bàsquet que va regnar a Europa

L'esport letó va jugar, en el procés independentista, un paper similar al que havia desenvolupat en el cas lituà, tot i que amb una lleugera diferència: mentre a Lituània l'edat d'or dels clubs esportius del país va coincidir amb l'emergència nacional, a Letònia eren força menys competitius i els títols de què podien presumir havien estat assolits amb molta anterioritat a l'eclosió nacionalista.

El gran club esportiu letó, per palmarès, és, sens dubte, l'ASK de Riga, un club de bàsquet que, entre el 1955 i 1960, va guanyar tres lligues soviètiques i tres copes d'Europa. El clima polític de l'època, però, no permetia excessives manifestacions nacionalistes al pavelló on jugava l'ASK, un club que, d'altra banda, devia el seu nom a l'exèrcit, amb un acrònim que es traduïa per Armijas Sporta Klub (Club Esportiu de l'Exèrcit, en letó). Amb el pas dels anys, l'ASK va perdre potencial, però va guanyar representativitat nacional i els seus partits, especialment amb el

CSKA moscovita, comportaven manifestacions nacionalistes letones. El va acompanyar el VEF Riga, club de bàsquet creat per l'empresa homònima de material electrònic instal·lada a la capital letona, que va aconseguir una meritòria tercera plaça en l'última lliga soviètica, la que es va disputar entre el 1990 i el 1991, amb la independència letona ja proclamada i en vies de reconeixement internacional.

En l'aspecte futbolístic, el rol de l'ASK el va assumir el Daugava de Riga, l'únic club letó que va jugar a la primera divisió soviètica, en què va competir durant set temporades, la darrera, però, el 1962. Tot i així, el partits que el Daugava jugava, també en divisions inferiors, contra equips russos servien d'escenari per a cànctics populars nacionalistes com succeïa a Lituània.

Estònia, la revenja esportiva

El país que va donar nom a la Revolució Cantant (ja que va ser el 1988, durant el festival del Camp de les Cançons que els congregats van cantar desafiant nombroses cançons patriòtiques estones prohibides pel règim soviètic) també va viure un dels preludis de la seva independència als recintes esportius. La diferència amb les seves nacions veïnes va ser, però, que els clubs estonians van tenir un èxit més aviat escàs en les competicions soviètiques. De fet, el Tallina Kalev, principal club de la capital, va ser l'únic equip estonià que va participar en la primera divisió del futbol soviètic. S'hi va incorporar el 1960, arran de la reordenació del futbol a l'URSS i a la voluntat d'incloure clubs de més repúbliques a la primera divisió, però només s'hi va mantenir dues temporades. Més èxit va tenir la secció de bàsquet del Kalev que, el 1991, va guanyar la darrera lliga soviètica, ja en ple procés independentista.

La importància que l'esport tenia per al moviment nacional estonià va quedar evidenciada fins i tot després de la independència. La russofòbia instaurada a les més altes instàncies del país després de la proclamació de l'estat estonià va portar, inicialment, a la federació de futbol a seleccionar principalment jugadors estonians guardant només tres places per a futbolistes d'origen rus, però de nacionalitat estoniana, que, a més, havien de demostrar competències lingüístiques en estonià. La minoria russa, que representava prop d'un terç dels habitants del país, vivia a la seva pell les represàlies d'un nacionalisme estonià que anomenava *kolonialists* els russos establerts a la nació bàltica i que es revenjava a través d'ells dels greuges patits anteriorment. Queda clar, doncs, que abans del temps de la política, l'esport havia jugat un paper clau en la lluita. Que la Via Bàltica s'havia començat a forjar als estadis i pavellons d'unes nacions que, obligades a amagar els seus anhels de llibertat, tenien en aquests espais els únics escenaris de reivindicació. ■

1990,
any de la proclamació. Estònia, Letònia i Lituània van ser proclamades independents, tot i que el seu reconeixement internacional es va produir el 1991. Fins al 1986, però, els actes públics d'afirmació nacional eren gairebé inexistents en aquests territoris. De fet, gairebé els únics espais públics on es produïen manifestacions nacionalistes eren els recintes esportius.

La programació d'esports

ENERGY / 09.55

GP de l'Aragó de motociclisme

Marc Márquez lidera el mundial de Moto GP amb 34 punts de diferència respecte als seus perseguidors, Jorge Lorenzo i Dani Pedrosa. Lorenzo va guanyar a Misano, ara fa dues setmanes. En Moto 2, Pol Espargaró busca continuar retallant l'avantatge de Scott Redding, que correrà minvat físicament. I en Moto 3, Rins, Márquez i Viñales persegueixen el líder Salom.



ESPORT 3 / 20.55

Futbol sala: Inter-Barça

Els dos primers de la taula, l'Inter Movistar i el FC Barcelona Alusport, es veuen les cares en el partit de la jornada. En un camp propici per als blaugrana, que no perden a la pista de l'equip madrileny des del 2008 (4-2), els homes de Marc Carmona tenen l'oportunitat de posar-se líders en solitari, si s'acaben enduent la victòria. De moment, ho és l'Inter per diferència de gols.



A LA BANDA

Els homes de negre i la por intrínseca

El col·legiat asturià Muñiz Fernández es va convertir en el gran protagonista de la sisena jornada de lliga. El seu gran error va ser beneficiar el Madrid en un penal inexistent i empassar-se l'expulsió a Sergio Ramos. Els aficionats de l'Elx es recarcolaven als seients del Martínez Valero veient la injustícia arbitral. No és una circumstància nova en la lliga. El mateix col·legiat, uns dies abans, també va beneficiar el Barça davant del Sevilla anul·lant un gol als andalusos, que, al seu torn com els alacantins, es van sentir atracats. Arribats a aquest punt podríem establir que els col·legiats són dolents, que els manca preparació i que l'aplicació de les noves tecnologies per dirimir jugades de risc ens evitaria molts debats estèrils. Ara mateix, l'aplicació de la tècnica a l'arbitratge no arribarà a mitjà termini. Criticar els col·legiats és una pràctica molt arrelada en les

Els àrbitres, davant del dubte, sempre prefereixen beneficiar els grans

tertúlies de bar i radiofòniques. Més enllà d'aquesta consideració, els grans equips de la lliga, principalment Barça i Madrid, veurien com aquella dosi de fortuna que els somriu amb les decisions arbitrals es diluiria a la mínima expressió. Amb això no estic dient que els àrbitres ajuden sistemàticament els blancs i blaugrana, però l'inconscient de qui xiula el partit juga a favor d'ells. Els col·legiats, davant del dubte, sempre prefereixen beneficiar els grans sabedors que una errada en contra dels gegants de la lliga podria sepultar la seva carrera com a homes de negre. I és que el cap dels àrbitres, Victoriano Sánchez Arminio, com el de la patronal de la lliga (LFP), Javier Tebas, sap que ha de tenir satisfets els seus dos clients predilectes, Barça i Madrid, perquè tot vagi com una seda. Aquesta tendència ja està interioritzada en la idiosincràsia de l'estament arbitral. Els pobres aficionats de l'Elx patiran durant uns dies la penitència del petit, una ràbia que es va empassar fa uns dies el Sevilla, i temporades enrere van ser d'altres. Tots els equips són víctimes de l'*star system* de la lliga i els àrbitres



Román Martínez
PERIODISTA

Esport 3

- 10.31 Forquilla i motxilla.
- 10.58 Discovery atlas: Descobrint el Japó.
- 11.51 Experimental.
- 12.16 La ciutat vertical.
- 12.45 El millor d'Austràlia. La zona selvàtica de Tasmanian.
- 13.38 Un tast pel món.
- 14.03 Forquilla i motxilla.
- 14.30 Paradisos submarins.
- 15.23 Itàlia des de l'aire.
- 15.51 Cròniques salvatges.
- 16.44 Chiloé.
- 17.47 Megaestructures.
- 18.38 El millor d'Austràlia.
- 19.30 Flaix.
- 20.00 Esport Club.
- 20.55 Futbol sala. Inter Movistar - Barça.
- 22.25 Hípica. Trofeu Ciutat de Barcelona.
- 00.05 Tot l'esport.
- 00.30 Zona zàping.

Barça TV

- 14.00 Barça Notícies migdia.
- 14.30 Promeses.
- 15.15 Més club.
- 15.30 Barça Notícies migdia.
- 16.00 Roda de premsa.
- 16.45 ADN El rival de la jornada.
- 17.00 Temps de joc. L'últim partit del Barça. Barça - Reial Societat.
- 18.45 ADN El rival de la jornada.
- 19.00 EM El protagonista.
- 19.15 600". Almeria - Barça.
- 19.30 ADN seccions.
- 20.30 Roda de premsa.
- 21.00 El partit juvenil. Juvenil A - Girona.
- 23.00 Tot Barça.

Sportmanía

- 10.25 Transworld Sport.
- 11.15 Footbrazil.
- 11.45 FIFA Fútbol Mundial.
- 12.15 Fútbol brasileño. Cto. Nacional: Fluminense - Coritiba.
- 14.00 Casa Club.
- 15.00 Birdie.
- 15.30 PGA Tour Inside 2013.
- 16.00 Liga ASOBAL. Prèvia FC Barcelona - Reale Ademar Lleó.
- 16.15 Liga ASOBAL. FC Barcelona - Reale Ademar Lleó.
- 17.45 Tie Break.
- 18.15 NFL: NFL. Washington Redskins - Detroit Lions.
- 21.30 Tveo.
- 21.45 WNBA+: WNBA+. 1ª Final de Conferència.
- 23.15 NFL Game Day.
- 23.45 MLB Player Poll.

Eurosport

- 11.45 Patinaje artístico.
- 13.45 Saltos de esquí.
- 14.45 Saltos de esquí.
- 15.45 Patinaje artístico.
- 17.45 All Sports.
- 18.45 Speedway. Campionat d'Europa.
- 21.00 Boxeo.
- 23.00 El hombre más fuerte.
- 00.00 Rally.
- 00.30 Deportes del motor.

C + Fútbol

- 10.15 Serie A Calcio. Nàpols - Sassuolo.
- 12.00 Footbrazil.
- 12.30 Premier League. Cardiff - Tottenham.
- 14.15 Goles Liga holandesa.
- 14.30 Premier League Review.
- 15.30 FIFA Fútbol Mundial.
- 16.00 Serie A Calcio. Inter - Fiorentina.
- 17.45 Goles Premier League.
- 18.00 Fiebre Maldini.
- 19.10 Goles Bundesliga.
- 19.25 Footbrazil.
- 19.55 Goal! The Bundesliga Magazine.
- 20.25 Bundesliga. Augsburg - Borussia M'Gladbach.
- 22.30 Premier League Preview.
- 23.00 Match Pack.
- 23.30 Weekly Champions.

Teledeporte

- 08.30 Tenis WTA Tokio. 1a semifinal.
- 10.00 Tenis WTA Tokio. 2a semifinal.
- 12.00 Triatlón.
- 12.30 Carreras de muntanya.
- 12.40 Estudio Estadio.
- 14.15 Hockey patines. Campeonato del Mundo.
- 15.45 Tenis WTA Tokio.
- 19.15 Vela Copa Amèrica.
- 20.00 Conexión Teledeporte.
- 20.10 Hockey patines. Campeonato del Mundo. 1a semifinal.
- 21.50 Evasión TV.
- 22.10 Hockey patines. Campeonato del Mundo. 2a semifinal.

Gol T

- 15.30 Gol zap.
- 16.00 La Liga.
- 17.00 Planeta Axel Brasil 2014.
- 17.30 La liga world.
- 18.00 Premier World.
- 18.30 La Liga.
- 19.30 Gol zap.
- 20.00 Planeta Axel Brasil 2014.
- 20.30 La liga show.
- 21.00 Liga BBVA. Valladolid - Màlaga.
- 23.00 Gol zap.

Canal + Liga

- 09.00 Footbrazil.
- 09.30 Liga BBVA. At. Madrid - Osasuna.
- 11.15 Fútbol por el Mundo.
- 12.00 Liga BBVA. Elx - Real Madrid.
- 13.45 Compact Liga.
- 15.00 Especial Liga: El dossier del Derbi.
- 15.30 Liga BBVA. Getafe - Celta.
- 17.15 Especial Liga. Diego Costa.
- 17.30 Liga BBVA. Athletic - Betis.
- 19.15 Compact Liga: Compact Liga. Jornada 6.
- 20.25 FIFA Fútbol Mundial.
- 20.55 Liga BBVA. Valladolid - Màlaga.
- 23.00 Especial Liga. El dossier del Derbi.

C + Deportes

- 10.35 MLB. MLB. N.Y Yankees - Tampa Bay Rays.
- 13.05 ASP Campeonato del Mundo Masculino de Surf: Oakley.
- 13.50 WNBA+: WNBA+. Atlanta - Washington.
- 15.25 Tveo.
- 15.40 Ironman: Ironman. Gales (Reino Unido).
- 16.10 NFL en acción.
- 17.05 Transworld Sport.
- 18.00 Tveo.
- 18.15 WNBA+: WNBA+. 1ª Final de Conferència.
- 19.45 Película Oficial Finales de NBA.
- 20.45 MLB Player Poll.
- 21.15 Tveo.
- 21.30 Tie Break.
- 22.00 PGA Tour Inside 2013.
- 22.30 NFL Game Day.

C + Champions

- 08.30 Footbrazil.
- 09.00 UEFA Champions League. Schalke - Steaua.
- 10.45 FIFA Fútbol Mundial.
- 11.15 UEFA Champions League. Chelsea - Basilea.
- 13.00 Footbrazil.
- 13.30 UEFA Champions League. Galatasaray - Real Madrid.
- 14.30 Fiebre Maldini.
- 15.45 FIFA Fútbol Mundial.
- 16.15 UEFA Champions League. Barcelona - Ajax.
- 18.00 Footbrazil.
- 18.30 Serie A Calcio. Nàpols - Sassuolo.
- 20.15 Premier League World.
- 20.45 Premier League. Cardiff - Tottenham.
- 22.30 FIFA Fútbol Mundial.

Fes-te'n subscriptor



Juga amb EL 9

Si et vols fer subscriptor, fes-nos arribar les teves dades de contacte a subscripcions@el9.cat o truca al telèfon 902 45 60 00 i te n'informarem.

Mal joc i pitjor arbitratge en l'Elx-Madrid

La injusta victòria que va aconseguir el Real Madrid en la visita a un Elx acabat d'ascendir a primera és d'aquelles que deixen un gust de boca amarg. En primer lloc, per la injustícia que suposa per a un equip modest però

ambiciós, que va voler plantar cara a tot un Madrid i que va treballar de valent per aconseguir l'empat que després li va ser arrabassat per una escandalosa decisió arbitral. I el pitjor no és el fet d'un error que per molt decisiu que fos podria ser puntual, sinó el conjunt de l'actuació de Muñoz Fernández, que a més ha protagonitzat una llarga llista d'arbitratges desastrosos sense que sigui suspès de la seva tasca en una clara evidència de favoritisme de la cúpula arbitral. La qual cosa fa un mal enorme al futbol d'elit més enllà

de quin equip sigui el perjudicat en cada moment. Però també deixa una mala imatge el joc d'un Real Madrid que malgrat estar situat a només dos punts del Barça i haver apostat per mantenir la línia *galàctica* de Florentino Pérez amb Bale i companyia, practica un joc que no convenç ningú. Ni tan sols el mateix entrenador, Carlo Ancelotti, que va reconèixer que en l'actual estat de forma poden perdre el derbi de demà contra l'Atlético. En definitiva, Elx va viure una nit de mal joc madridista i de pitjor arbitratge.

LA PENÚLTIMA VIOLACIÓ DE 24 SEGONS

Iguals en la derrota

Ni el bronze tonifica la percepció ni l'or l'hauria aigualit perquè, l'escarabat trontolla sempre baix, el desdeny no es perdona i en la derrota som tots iguals.

A falta de bàsquet, d'actuacions unànimes i de novetats simptomàtiques, l'uropeu d'Eslovènia ha transcorregut ben inofensiu i transparent, reduït a una expressió quasi mínima i amb una selecció espanyola que, és normal que passi perquè passa invariablement quan jutgem els que diuen que tallen el bacallà, ha estat revisada en l'alegria però sobretot en la tristesa, diagnosticada en la salut però particularment en la malaltia. I ha estat així perquè, tot i vestir-se sense Pau Gasol ni Juan Carlos Navarro, Espanya era la millor plantilla de les vint-i-quatre presents en el torneig. L'aficionat ho sabia i per això –i des del sobiranisme que un dia se li va concedir– ha fet i ha dit el que li ha plagut.

I ha opinat coneixedor dels seus límits, conscient que no hi era i no sabia tot el que passava al vestidor, en les entranyes de l'equip. Però l'aficionat és real i virtual, no és ruc, i mira els partits i escolta i llegeix els protagonistes quan parlen. Tan còmodament com pot, en el fragor de la vida, amb la melodia de fons imposada, la de la veu del senyor Ramsay.

El recorda bé el bon lector, el senyor Ramsay és aquell caràcter central de la per aquí mai prou reconeguda obra de Virginia Wolf, *To the Lighthouse*. El pare de família, "fi i prim com una fulla de ganivet", acotat per l'autora en els passatges inicials i que, se'ns diu, constata en tot moment que –i és aquesta la veu que en els últims temps ens colpeja siguem més o menys aficionats– "la vida és difícil, els fets són inexorables i el pas a aquella terra de llegenda on es dissipen les nostres esperances més lluminoses i les nostres fràgils embarcacions s'enfonsen en la foscor demana, per sobre de qualsevol cosa, valor, sinceritat i capacitat per aguantar". És aquesta sonata la que senten a tota hora la immensa majoria de seguidors, i és des d'aquí on es fa comprensible la seva, podem parlar en aquests termes, bel·ligerància en la derrota del millor equip, del màxim favorit.



Juan Antonio Orenga i Sergi Llull, a Ljubljana ■ CHEMA MOYA / EFE

Perquè l'aficionat, tot i no ser dins del vestidor ni conèixer l'inescrutable xarxa de relacions internes de l'equip, no accepta que uns privilegiats com els esportistes professionals es dosifiquin i no s'hi facin sempre i incondicionalment en un torneig de tres setmanes mal comptades. Perquè si són allà jugant és perquè són uns superdotats i, entén l'aficionat martiritzat per la veu del senyor Ramsay, és una presa de pèl que no s'exerceixin aquestes dots naturals en cadascun dels minuts de cadascun dels onze partits. I encara menys tolera que aquests privilegiats es facin els ofesos quan se'ls critica. Perquè la vida del sofert seguidor no només no és un privilegi ni està prefigurada en l'oceà il·limitat d'oportunitats que dona la qualitat natural dels escollits, sinó que més aviat és desagraïda, limitada i cada dia més deshumanitzada.

I, haurien de saber els jugadors quan posen el

peu al camp, viure és avui poca cosa més que sinònim de "capacitat per aguantar". Moltes, massa coses, però cap d'aquestes declaracions com ara les del seleccionador espanyol després de repassar Sèrbia en els quarts de final, quan deia que "aquest equip quan arriba als quarts es transforma". Es transforma perquè, reblava, "és un grup enorme". És inaguantable en l'imaginari de l'aficionat, que no és un babau integral i que entén que si es *transforma* és que abans no ho havia donat tot i que, per tant, si el grup és enorme ho és de penques i barruts. I per això quan l'ídol topa amb la derrota, amb la veritat amagada de les paraules del senyor Ramsay, l'aficionat, en silenci o a cor què vols, manifesta la narcòtica satisfacció del que se sent, saltant momentàniament per sobre "la inexorabilitat dels fets", en el mateix terreny que aquell que passa per ser un escollit i un privilegiat.

L'aficionat no accepta que uns privilegiats com els esportistes professionals es facin els ofesos quan se'ls critica

Jordi Plà Comas





PER QUÈ LA PILOTA ÉS RODONA?

Xavi Torres

Debat futbolístic, tampoc?

Mals temps per al periodisme esportiu. Al marge de la crisi, que com en la resta de sectors s'endú la feina (el debat seria molt més ampli...), la nostra professió viu una situació certament rocambolesca. És cert que el poder –el d'abans, el d'ara i el de demà; l'esportiu, l'econòmic i el polític– sempre vol controlar els mitjans de comunicació, la qual cosa fa que passi per sobre de qui faci falta per a aconseguir els seus objectius. El seu èxit o fracàs acostuma a dependre de la diligència periodística, de la consciència que tingui per a defensar l'essència de la professió i el respecte al consumidor o, simplement, de les ganes d'abraçar-se a la seva petita cadira i al seu majúscul ego. I per aquest camí tan perillós camina el nostre estimat periodisme esportiu, ple d'ombres identificades amb noms i cognoms que ofeguen i periodistes amb dificultats per tirar endavant els projectes empresarials que opten per la via fàcil (abaixar el cap) o la difícil (la batalla diària).

Al FC Barcelona (un gran poder fàctic) el nou capítol de la discòrdia toca uns límits que fan posar vermell. Ara ja no es pot ni tan sols debatre de futbol. El president Sandro Rosell ens ha estirat les orelles per haver parlat de la nova versió del Barça exhibida a Vallecas i les diferències, per exemple, del que tres dies després es va veure a l'estadi contra la Real Sociedad. El dia i la nit, vaja... No estem parlant dels negocis estranys al Brasil, ni de l'expresident Teixeira i les seves aspiracions andorranes, ni de Qatar, ni de BSM, ni de les relacions tan dolentes amb Cruyff, Rijkaard o Guardiola (els tres entrenadors que han donat la Champions al club) o altres noms propis del barcelonisme que parlen d'ànima i no de diners, etcètera. No, d'això, poquet, perquè ja sabem que són ter-



Gerardo Martino, durant el partit entre el Barça i la Real Sociedad ■ TONI GARRIGA / EFE

renys plens de fang que sempre acaben amb trucada. No, parlem simplement de futbol, de tàctiques, de situacions puntuals que s'han produït en un partit, d'encerts o errades, de possessió, de presa de decisions, de moviments, de gols. Ara, d'això tampoc es pot parlar perquè al president del Barça li sembla que tot són comentaris interessats per anar a favor o en contra de Gerardo Martino o de Pep Guardiola.

Bogeria total. La temporada passada algú va voler convertir Vilanova en

l'anti-Pep i ara, oblidat el Tito és clar, el seu substitut és el Tata. Algú es pot creure que el Tito no representava els mateixos ideals futbolístics que l'actual entrenador del Bayern? Bé, els representava... i se'ls creia! I ara, algú pot creure's que Martino aspiri a ser l'anti-Guardiola? És cert que tot és més complicat perquè no ha format mai part d'aquest univers tan especial de futbol (tot i agradar-li la idea) i, per tant, és lògic que estigui introduint aspectes diferents que només el temps ens dirà si enriqueixen o empobreixen el mètode.

La missió del periodisme és qüestionar-ho tot, preguntar-se el perquè de les coses i sotmetre-les a debat cada dia. La gent és prou intel·ligent per formar-se després la seva pròpia opinió. Mai abans a Can Barça hi havia hagut tanta al·lèrgia a la discrepància com ara, i entrar en aquest terreny debilita el club i, lamentablement (per allò de l'ofec i les pors de certs caps), també el periodisme.

Per cert, seguim tenint molta pressa. Avui més que ahir.

Mai abans a Can Barça hi havia hagut tanta al·lèrgia a la discrepància com ara, i entrar en aquest terreny debilita el club i, lamentablement (per allò de l'ofec i les pors de certs caps), també el periodisme

Estrenem pàgina web !!
www.elreidelarajola.com
Podràs veure més de 300 models

EL REI DE LA RAJOLA

Tel. 902 909 500
El supermercat més gran en gres i rajola
+ de 220 models en estoc

Nova botiga N-II Km 680 PALAFOLLS entre Tordera i Malgrat C. N-II Km 726. Medinyà - C. de la Canya 159. Olot. - 20 Rue d'en Cavailles. Le Boulou

Moble panda 80 cm

159

Roble blanc 80 cm

159

PLATS DE DUTXA DES DE 49€

PLAT DE DUTXA · 140X80

299 €

EXTRAPLA

Plat de dutxa · 170x75

es pot tallar a mida!!

D'ULTIMA GENERACIO

349 €